

ŠOLARIJA

... ker
šola
prija

Šolsko glasilo
učencev
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Šolsko leto 2015/16, št. 17

KAZALO

Uvodna beseda	str. 3
Bodi EKO	str. 4
Zgodilo se je	str. 8
Ustvarjalnica	str. 32
Cankar vs Shakespeare	str. 50
Jezikalnica	str. 54
Dosežki naših učencev	str. 59
Napitki za vroče dni	str. 67

KOLOFON

Uredniški odbor:
učenci OŠ Šmartno

Mentorica:
Katja Apat Rožič

Oblikovanje in grafična
obdelava:
Lilijana Pelc

Ilustracije:
Učenci OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Fotografije: učitelji OŠ
Šmartno

Izdala in založila:
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Do morebitnih napak v šolskem časopisu **Šolarija**
... **ker šola prija**
je prišlo zgolj po naključju.

Uvodna beseda

Dragi bralci,

mi že odštevamo dneve do počitnic. Pa vi? Še malo, pa bomo vsi odbrzeli na zaslužen dopust, se potopili v osvežujočo morskovo vodo ali kar v bazen, si privoščili najslajši sladoled in skupaj s svojimi najdražjimi objekti strmeli v sončni zahod ali pa na jasnem večernem nebu iskali zvezdne utrinke.

Naporni meseci so za nami, zato si vse zgoraj naštetu resnično zaslužimo, tako učenci in učenke kot tudi učitelji in drugi delavci šole. Tudi šola kot stavba si mora malce odpočiti, da vas bo jeseni pričakala sveža in polna pričakovanj novih dogodivščin. Ne bo pa dočakala letošnjih devetošolcev, ker gredo stopničko višje. Srečno! In pridite nas kaj obiskat.

Pred vami je nova številka glasila, polna vaših izdelkov in prispevkov. Hvala, ker ste tako ustvarjalni in da glasilo z vami lahko živi.

Želimo vam lepe in brezskrbne počitnice. Pozabite na šolo in se prepustite radostim poletnih dni.

Pa na snidenje do jeseni ☺!

Učiteljici Katja in Lilijana

BODI EKO

SKRB ZA OKOLICO ŠOLE

Naši učenci že vrsto let skrbijo za urejenost in lepši izgled šole. Čas, ki ga preživimo v podaljšanem bivanju, s tem koristno nadgradimo, ali bolje rečeno, združimo prijetno s koristnim. Prijetno je seveda za tiste učence, ki radi poprimejo za orodje in jim nobeno delo ni pretežko. Še posebej zagnani so učenci od 1. do 4. razreda. Verjamem, da jih je tudi v višjih razredih veliko, vendar jim obveznosti in urnik ne dopuščajo, da bi na te dejavnosti prihajali.

Učenci, ki to možnost imajo, so naša gonilna sila. Včasih pomislim, da so določena dela prezahtevna za njih. Vendar me prepričajo s svojo delavnostjo in iznajdljivostjo. Skratka, vsega so se pripravljene naučiti. Prežene jih le vročina, ki pa nam zaenkrat še prizanaša.

V jeseni so poprijeli za delo in pomagali pri urejanju okrasnih atrijev pred učilnicami. Pogumno so obrezovali, pleli in sadili. Na pomoč so nam priskočili učenci izbirnega predmeta Rastline in človek. Tako smo s skupnimi močmi poskrbeli za trajnice in grmovnice.

Prelepe mačehice, ki nam jih vsako leto podari cvetličarna Anja, krasijo cvetlična korita do pozne pomladi. Za poletno zasaditev pisanih barv raznovrstnih rož nam na pomoč priskoči ga. Žolger.

Učenci jih ne le posadijo, ampak za njih skrbijo, plejejo in zalivajo. Najbolj se razveselijo, ko po končanem delu dobijo za nagrado vsak svojo rožo.

Dokler bo toliko ljubiteljskih vrtičkarjev in cvetličarjev, se za lep izgled šole in hkrati samega kraja Šmartno ni bati.

Ob tej priložnosti se v imenu učencev in kolektiva učiteljev OŠ Šmartno ge. Žolger iskreno zahvaljujem za vse podarjene rože, podporo in prijaznost.

Mentorici
Renate Bašek
Marija Zaljuberšek Friškovec

Projekt Hrana ni za tjavendan

V okviru programa Ekošola smo se letos priključili projektu Hrana ni za tjavendan. Z učiteljico Petro Turk sva zanj izvedeli na konferenci ekokoordinatorjev na Brdu pri Kranju. Tema se je zdela zanimiva in aktualna, s strani organizatorjev pa tudi strokovno dobro podprta.

Ko sva izvedeli, da projekt podpira trgovsko podjetje Lidl, se nama je sprva zdela ta povezava malce čudna. Trgovcem je vendar cilj prodajati, ne pa varčevati. Kljub predsodku sva se odločili malo bolj podrobno »zaslišati« njihovo predstavnico. Strinjali sva se, da imajo svojo vizijo, da se svojega vpliva na okolje in ljudi zavedajo ter nekako dobili občutek, da hočejo narediti nekaj dobrega v tej smeri. Saj veste, kakšni smo ljudje. Če nekdo nič ne stori, nam ni prav in obratno. Torej, kakorkoli se bomo do tega opredelili, lahko rečem, da je ta projekt dobro zasnovan.

Zato smo ga podprli tudi na šoli. Izvedli smo precej aktivnosti, od raziskovalnih, novinarskih, ozaveščevalnih in predstavitvenih. Ekipo HNZZ, kot sem jo na kratko poimenovala, so sestavljali učenci 7. in 4. razredov, in sicer Zala Polovšak, Dejan Mežnarc, Adam Kac, Gašper Kamnik, Jakob Drevenšek ter Luka Merzdovnik, Lana O. Špegelj, Julija Kotnik in David Uršej.

Na razne načine smo skušali ugotoviti, kakšno je stanje na šoli glede nabave hrane, odnosa do hrane, zavržene hrane in kam gredo organski odpadki. Vsa ta področja smo temeljito raziskali, iz ugotovitev potegnili zaključke in predlagali spremembe.

Prišli smo do zaključka, da je naravnost delovanja šole že nekaj let vodila v pravo smer, nekaj pa je bilo seveda tudi pomanjkljivosti. Le-te smo skušali odpraviti na nivoju celotne šole v 2. delu projekta. V tem šolskem letu je bilo uvedeno elektronsko evidentiranje (ključki), na željo kuharice Nataše je zaživel solatni bar, večina jedi se pripravlja v sami kuhinji, zato se zmanjša nabava zamrznjenih in vnaprej pripravljenih jedi z veliko raznih dodatkov. Jedilnik je pester. Vključujemo živila lokalnega izvora. In kar me je po projektu najbolj razveselilo, je dejstvo, da učenci zavržejo manj hrane pri kosilu, manj je zavrženega kruha, zelenjave in zelenjavnih jedi. Na začetku projekta je bila zelenjava najpogostejše zavržena hrana. Neoporečno hrano, ki ostane, razdelimo učencem, ki jo pridejo iskat po pouku in v času OPB-ja.

Za izboljšanje odnosa do zelenjave gre pripisati raznim naravoslovnim in tehničnim dnevom na nivoju celotne šole, kjer so se učitelji in učenci trudili, da bi presegli predsodke o zelenjavi.

Projekt nam je dal iztočnice za nadaljnje delo. Pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene, pa bomo odpravili še na sistemski ravni.

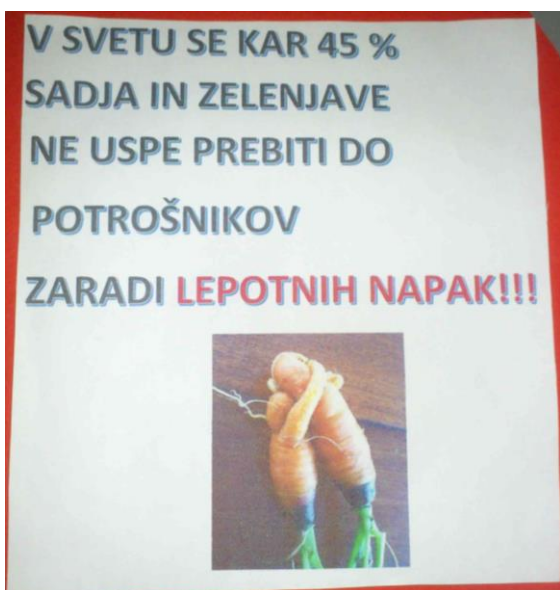
Renate Bašek, mentorica

Svojo dejavnost v okviru projekta so opisali še četrtošolci (ekipa HNZZ), ki so zelo uživali v vlogi novinarjev.

RAZISKOVANJE ŠOLE

»Bili smo v kuhinji in kuharice so nam podale veliko zanimivih informacij. Bili smo tudi v tajništvu in vprašali, kdo sestavlja jedilnik. Izvedeli smo, da ga. Polonca Krašovec. Ga. Polonca sestavlja jedilnik tudi na mislinjski šoli. Vsak torek zjutraj pa pride na našo šolo. Ko smo bili v kuhinji, smo šli tudi v klet in videli, da imajo veliko zalogo hrane in pijače.«

Lana Ošlovnik Špegelj, Julija Kotnik, David Uršej in Luka Merzdovnik

Zgodilo se je ...

Konec januarja smo si učenci 2. a in 2. b razreda izdelali pustne maske. Vsak je izbral masko po želji. Lahko si se prelevil v medveda, lastovico, pikapolonico, rožo ali piščančka. Učitelja sta nam narisala trakove, mi pa smo izrezovali, lepili in se na vso moč trudili. Delo je bilo zahtevno, a mi smo ga zmogli. Nad maskami smo bili tako navdušeni, da smo se v njih tudi igrali.

V marcu pa smo naredili izdelek iz odpadnega materiala, in sicer iz škatel za čevlje. Tudi tokrat smo bili pri delu zagnani, motivirani in samostojni. Navdušeni smo nad našimi izdelki. Ker si ta izdelek lahko izdelate tudi vi doma, vam bomo napisali, kako smo se dela lotili mi. Najprej smo na bel list papirja naredili obris škatle, da smo lahko narisali in pobarvali ozadje. Seveda smo morali velikost papirja še malo popraviti, da smo ga spravili v škatlo. Nekateri smo prilepili ozadje v celoti, drugi pa smo ga raje razrezali po delih, da nam je lepljenje šlo lažje od rok. Učitelja sta nam pripravila obris otroka, na katerega smo narisali obleko, lase ... Otroka smo prilepili na gugalnico (karton navadne kartonske škatle smo narezali na trakove), dodali še vrvici na vsako stran in gugalnico pričvrstili na zgornji del škatle. In guganje se lahko začne. ☺

Učenci 2. a in 2. b razreda

Parada učenja 2016

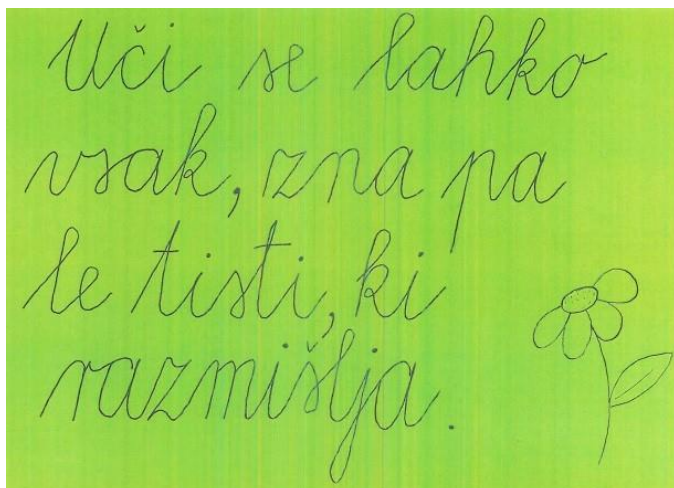
V maju smo sodelovali na Paradi učenja, ki je v organizaciji MOCIS-a v sodelovanju s partnerji potekala v sredo, 18. maja, v Slovenj Gradcu. Letošnji slogan druženja je bil Učenje in kultura z roko v roki. Pestro odrsko dogajanje je povezoval igralec Igor Štamulak.

V dopoldanskem delu so se naše osnovnošolke, učenke plesnega krožka (6.–8. razreda), pod mentorstvom učiteljice Helene Pečoler Oder, na odru predstavile s koreografijo, ki je pomagala sooblikovati dogodek flash mob. Flash mob je dogodek, na katerem se zbere skupina ljudi, ki nepričakovano odplešejo, odigrajo in se spet razidejo. Tako so tudi naše plesalke s svojo plesno koreografijo popestrile otvoritev Parade učenja. Ob koncu dogodka pa zaplesale še v skupinskem plesu.

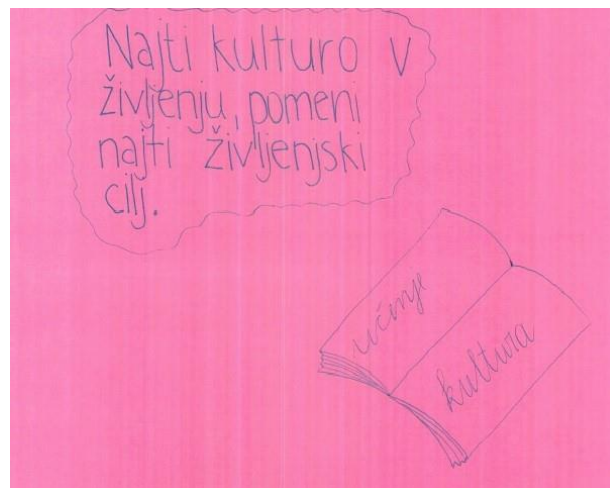
Prav tako je v okviru Parade učenja potekal natečaj za lepo misel. Pod mentorstvom učiteljice Tadeje Germadnik Modrej sta devetošolki Ana Vidovič in Nejka Serušnik sodelovali na natečaju Najlepša misel o kulturi in učenju. Ana Vidovič je s svojo mislijo osvojila prvo mesto. Podelitev nagrade za prvo mesto in majhne pozornosti za vse sodelujoče na literarnem natečaju se je odvila v popoldanskem delu Parade učenja 2016. Ani Vidovič iskreno čestitamo.

Tadeja Germadnik Modrej,
Helena Pečoler Oder

Avtorica: Ana Vidovič

Avtorica: Nejka Serušnik

Na obisku SŠ Muta z izbirnim predmetom POK

V sredo, 13. 4. 2016, smo z devetošolci v okviru izbirnega predmeta Poskusi v kemiji obiskali Srednjo okoljevarstveno šolo na Muti. Sprejeli so nas bivši učenci naše šole. Učiteljica kemije nas je popeljala v zanimivi svet nanotehnologije. S pomočjo dijakin smo naredili nekaj eksperimentov s tega področja. Ogledali smo si tudi okolico šole s sadovnjakom in vrtom, iz ribnika vzeli vzorce vode in jih analizirali.

Helena Ocepek, mentorica

25-letnica samostojne države

Letos obeležujemo 25-letnico samostojne države Slovenije. **Muzej novejše zgodovine Slovenije v Ljubljani** je razpisal *literarni natečaj* z naslovom **Spomin na slovensko osamosvojitve**. Naš osmošolec **Žan Tramte** je pod mentorstvom učiteljice Tadeje Germadnik Modrej z zbranimi spomini sorodnikov, zavitimi v težko zgodbo, napisal literarni spis in v hudi konkurenci osvojil **prvo mesto** na natečaju. Podelitev nagrad in razstava vseh nagrajenih prispevkov bo 18. junija v muzeju v Ljubljani. Žanu iskreno čestitamo in mu še naprej želimo veliko literarnega navdiha.

Tadeja Germadnik Modrej, mentorica

Spomin na slovensko osamosvojitve

Za vse nas, ki smo rojeni v samostojni državi Sloveniji, je morda naša svoboda in neodvisnost nekaj tako zelo samoumevnega, kot prostrano modro nebo nad nami. A temu ni vedno bilo tako. Svojo samostojnost smo Slovenci pridobili s slovensko osamosvojitveno vojno, s katero je Republika Slovenija v desetih dneh, in sicer od 27. junija do 7. julija 1991, premagala napad Jugoslavije kot države, katere sestavni del je prej bila.

A prelomni dogodki osamosvojitve niso bili prelomni samo za takrat udeležene države. Dobesedno prelomni so bili za takratno družino mojega dedka in ome ter mame. 28. junij 1991 je bil petek in hkrati dan, ko je na državnem mejnem prehodu Holmec v oboroženem spopadu s pripadniki JLA padel moj stric Željko Ernoič kot rezervni pripadnik milice. Takrat oče enoletne deklice, moje sestrične. Ko sem se s tem spoznanjem prvič srečal na način, da sem se ga zavedal, me je zares pretresel. Stric, ki ga bom poznal le iz pripovedovanj ter si njegovo podobo predstavljal le na podlagi fotografij v albumih ... Ki je kot prvošolček prestopil prag iste Osnovne šole Šmartno pri Slovenj Gradcu kot jaz. Ki je nogomet igral na istem igrišču kot ga danes jaz. Zavedel sem se, da je del zgodovine pravzaprav del moje resničnosti.

Mnogo je zapisov in vtisov, ki govorijo o vojni za Slovenijo. Stara starša sta mi povedala, da je bila 26. junija slovesnost takratne občinske skupščine Slovenj Gradec, kjer je celotna družina prisostvovala posaditvi spominske lipe kot simbola slovenskega naroda. Mama je pri slavnostnem dvigu zastav neposredno sodelovala, v zraku je bilo čutiti mlad domovinski ponos in izjemno ganjenost. Vse to je utripalo tudi v stricu Željku, ki se je vpoklicu domovine odzval nemudoma in z vsem svojim bitjem kot pripadnik rezervne milice.

Do tistega trenutka nihče v resnici ni dojemal, da je državi grozila vojska bivše države Jugoslavije. Spominjajo se divjega vrtinca osuplosti, prestrašenosti, a hkrati poguma, smelosti in novih moči, ki jo je vlivala misel na mlado in samostojno državo. V bran mlade domovine so takrat šli z globoko vero v boljši jutri naše države. Ponosni na svoj slovenski jezik, na lastno kulturo, računali so na našo poštenost, delavnost in pripadnost, ki je obljubljala boljše življenje v lastni domovini Sloveniji.

A poročanja po radiu so postajala vse bolj zaskrbljujoča in tesnobna. Noč pred usodnim spopadom na koroškem mejnem prehodu Holmec, 28. junija 1991, je divjala silovita nevihta.

Z mislimi pri njemu je družina v tihem in tesnobnem pričakovanju jutra preživela noč. Do trenutka, ko so izvedeli, da je v oboroženem spopadu z JLA njegovo dragoceno in mlado življenje ugasnilo. Vse misli so takrat zastale, kot bi v kolesje življenja vdrl velikanski kamen. Ob žalni seji so se oglasile sirene, ki so grozeče opozarjale na letalski napad. Vsi so se umaknili v zaklonišča, a kot mi pripovedujeta stara starša, ju strah, ki je napolnil prostor, zaradi globoke žalosti ni dosegal. Izgubila sta ljubega sina, mama pa svojega edinega brata, starega komaj 26 let. Takratna družinska sreča, katere pomembni del je bil s svojo vedrino, prijaznostjo in delavnostjo prav on, je z njim za vedno ugasnila. Odšel je mlad človek, ki je s svojo smrtjo presunil mnoge, ki so ga prav takega tudi poznali. Za njim je ostala velika praznina, polna žalosti in tistih vprašanj, na katere ni odgovora.

Nekaj dni po tem so pripadniki takratne JLA morali zapustiti naše kraje, sklenjeno je bilo premirje. Skozi okno domače hiše ob glavni cesti so nemo spremljali dolgo kolono vojaških vozil, ki se je v mraku vila v daljavo... Bolečina v srcu je bila nepopisna.

Ko danes grem mimo spominske lipe v Slovenj Gradcu, vidim, da je v teh 25. letih zrasla v mogočno drevo. Mlajši njeno poslanstvo komajda poznamo, kljub temu da ne gre za stare zapise v času. Če bi dobro prisluhnili, bi z otroškimi očmi lahko videli mlad veter v njeni krošnji, ki šepeta vsem nam. Vsem nam, ki brez resnih pomislekov uživamo mir in svobodo ter neodvisnost naše države, ki tarnamo kdaj brez pravega razloga. Da še zdaleč ni bilo samoumevno. Da so za doseg tega cilja naše družbe ugasnila dragocena in nenadomestljiva življenja. Resničnih ljudi. Katerih klas življenja ni imel možnosti (do)zoreti. Že zaradi njih bi se morali bolj truditi, da bi vsak dan znova bili boljši, složnejši in da bi cenili svojo lepo domovino.

Žan Tramte, 8. a

USPEŠNI NA NATEČAJU »Inovativnost in ustvarjalnost mladih za prihodnost domovine«

Ob mnogih prireditvah ob 25-letnici naše države, ki se že odvijajo po Sloveniji, je potekal tudi natečaj, ki ga je pripravil *Zavod za šolstvo Republike Slovenije*. Naša šola je na natečaj **»Inovativnost in ustvarjalnost mladih za prihodnost domovine«** prijavila dva izdelka. Na razpis (natečaj) se je prijavilo kar 76 vzgojno-izobraževalnih organizacij. Izvirna prispevka naše šole sta bila v Ljubljani pozitivno sprejeta, tako so ju otroci lahko predstavili v okviru osrednje prireditve v Ljubljani. Le-ta je bila razdeljena na tri sklope: multimedijska predstavitev prispevkov, delavnice in nastop na slavnostnem zaključku prireditve. **Slavnostna prireditev ob obeležitvi 25-letnice samostojne države**, ki jo je Zavod za šolstvo RS pripravil v sodelovanju z Ministrstvom za izobraževanje, znanost in šport ter Uradom vlade RS za komuniciranje, je potekala v **petek, 3. junija**, in sicer v prostorih **plesne šole Bolero v Ljubljani**.

Na delavnicah je sodelovalo 12 naših otrok. Obiskovalci delavnic so na naši prvi stojnici preizkušali svoje znanje o **poznavanju Slovenije in njenih znamenitosti**. Na tabli, na kateri je bilo simbolično zarisanih 25 krajev in 25 znamenitosti, se je prižgala lučka, če je obiskovalec z dvema žicama izbral pravi par (kraj-znamenitost).

Na drugi delavnici so otroci v igri **Od Murske do Kopra** zbirali pridevnike o Sloveniji. Naša država je bila razrezana na pokrajine, po katerih je bilo posutih 25 črk bele, modre in rdeče barve. Obiskovalec je vrgel kocko, se s figuro premaknil na ustrezno polje, npr. na črko Z, tako je moral na to črko poiskati

ustrezen pridevnik, ki zanj opisuje Slovenijo. Ob koncu igre smo imeli ob maketi Slovenije ogromno listkov z najrazličnejšimi pridevniki. Tako je bila Slovenija predstavljena v besedah in ne samo likovno. Obiskovalce smo nagradili tudi z zastavicami, ki so jih izdelali naši prvošolčki.

Na prireditvi, polni emocij in pozitivnega vzdušja, je otroke obiskala tudi ministrica za šolstvo, znanost in šport, Maja Makovec Brenčič, ki je z najmlajšimi tudi zaplesala ter nadvse pohvalila izvirnost izdelkov in predstavitev vseh udeležencev.

Iz Ljubljane so se otroci vrnili polni pozitivnih vtisov, z otroki drugih šol so izmenjali izkušnje in na delavnicah bogatili svoje zavedanje o pripadnosti samostojne države.

Tadeja Germadnik Modrej

UTRINKI POEZIJE

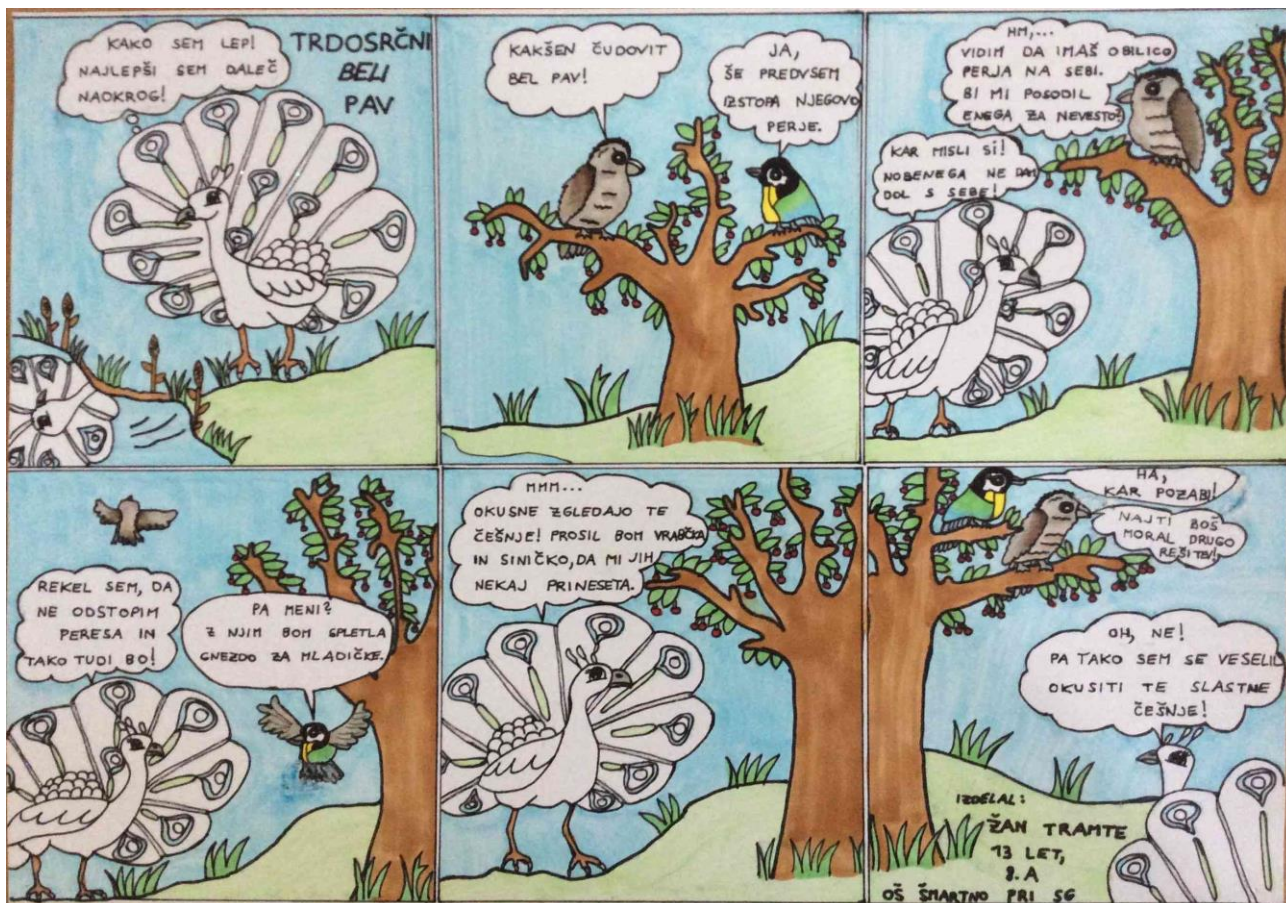
V ponedeljek, 21. marca, smo na šoli z dogodkom **Utrinki poezije** obeležili **svetovni dan poezije**. Učitelji so učencem prebirali različne pesmi, po lastnem izboru, kot motivacijo za šolsko uro. Prav tako so učitelji k prebiranju pesmic povabili v svoj razred druge učitelje, knjižničarko. Letošnja novost je bila **PESNIŠKA KARAVANA**. Učenci so v skupini po razredih učencem in učiteljem, ravnatelju, strokovnim delavcem in tehničnemu osebju prebirali pesmi. Tako so bile tokrat naše ure tudi pesniško obarvane.

Tadeja Germadnik Modrej

NAGRAJENCA STRIPOTEKE

Koroška osrednja knjižnica dr. Franca Sušnika z Raven na Koroškem je razpisala natečaj **STRIPOTEKA**, letos na temo prosti slog ali prosta tema. Na natečaju je sodelovalo 12 učencev naše šole. Med šestimi nagrajenci sta bila tudi osmošolec **Žan Tramte** in šestošolka **Sara Rutnik Rader**. Podelitev priznanj je potekala v ravenski knjižnici v petek, 18. marca. Gost srečanja je bil tudi slovenski stripopisec in ilustrator Damijan Stepančič, ki je mladim ustvarjalcem dal navdih za nadaljnje ustvarjanje. Nagrajencema **Žanu** in **Sari** iskrene čestitke.

Tadeja Germadnik Modrej, mentorica

Žan Tramte, 8. a

Sara Rutnik Rader, 6. a

Kulturni dan osmošolcev Osnovne šole Šmartno

Ob skorajšnjem zaključku osmega razreda nas je čakala še ekskurzija na Dolenjsko. V torek, 26. 4. 2016, smo se učenci osmega razreda, v spremstvu učiteljic Tadeje Germadnik Modrej, Katje Apat Rožič in Majde Borovnik odpravili proti Ljubljani. Pot nas je najprej vodila na CIPS, kjer smo s pomočjo računalniškega programa izvedeli, kateri poklici najbolj ustrezajo našemu znanju, sposobnostim in željam. Poklici so bili raznovrstni, zato smo se ob nekaterih dobro nasmejali.

Nato je ob sončnem vremenu sledil sprehod skozi Jakopičev park v Tivoliju. Tukaj smo si ogledali razstavo fotografij narave naše dežele Slovenije in Amerike. Bili smo očarani nad profesionalnimi fotografijami in prečudovito naravo.

Pot nas je nato vodila na Dolenjsko, v rojstno hišo Primoža Trubarja, našega očeta slovenskega knjižnega jezika. Vodič nam je predstavil njegovo življenje in delo. Izvedeli smo, da je bil njegov oče mlinar, zato smo si ogledali še mlin.

Sošolec Miha se je preizkusil tudi v pisanju s peresom v pravi pisarjevi obleki. Ob njegovem pisanju in tudi njegovi pisavi smo se zelo nasmejali. V tistem času je bilo pomembno knjigoveštvo. Tako smo se lahko tudi mi preizkusili v tej mojstrski nalogi. Čas je hitro minil, zato smo morali proti domu. Vsi smo bili veseli in nasmejani, saj so sledile prvomajske počitnice.

Alen Planinšec, 8. a

Dvorec Trebnik in Mini Zoo Land

V petek, 6. maja, smo se učenci, ki obiskujemo izbirni predmet Rastline in človek, skupaj z učiteljico Heleno Ocepek odpravili na ekskurzijo v Slovenske Konjice. Obiskali smo Dvorec Trebnik in Mini Zoo Land.

Na dvorcu nas je pričakala gospa, oblečena v grajska oblačila. Najprej nam je povedala nekaj o zgodovini dvorca in samega kraja, nam nato razkazala zeliščni vrt in razložila zdravilne učinke zelišč. Na vrtu je bilo veliko vrst zdravilnih rastlin, ki jih uporabljamo v vsakdanjem življenju. Najbolj se spominjam tega, da smo lahko v roke prijeli koprivo. Zanimivo je bilo to, da nas ni opekla, saj nam je gospa zaupala skrivnost o držanju kopriv.

Nato smo šli v notranjost dvorca, kjer je dišalo po zeliščih. Ustavili smo se v prvi sobi z razstavljenimi različnimi izdelki iz zelišč. Preizkusili smo lahko različna naravna, ekološka mazila, kreme in losjone ter izvedeli, pri katerih težavah se uporabljajo. Ogledali smo si še tekstilne izdelke, kot so vzglavniki s polnilom iz pire in ajde, termofori z višnjevimi koščicami ...

Na koncu smo se ustavili še v sobi, kjer nas je čakal sveže skuhan zeliščni čaj in suha jabolka. Pojedli smo jih z veseljem. Prvi del ekskurzije se je zaključil z izdelavo zeliščnega mošnjička na dvorišču in nakupom zeliščnih izdelkov.

Prišel je čas za obisk živali, zato smo se napotili v Mini Zoo Land. Najprej smo videli avstralske kengurje valabije. Hranili smo lahko koze in lame, nosate medvedke, rakune, papige. Božali smo morske prašičke, zajčke in kokoške. Zabavali smo se tako, da smo se preselili v čas divjega zahoda, si naredili kavbojske klobuke in poprijeli za puške. Spuščali smo se po toboganih in vrveh, skakali po trampolinu. Preden smo se odpravili domov, sta nam iz ograde ušli dve kozi, a nam ju je uspelo spraviti nazaj. Zelo smo se smejali. Ekskurzija je bila zanimiva in zabavna.

Neža Kunc, 8. a

ZLATI BRALCI 2016

Vsakdo bi v knjižnici našel knjigo z zgodbo, v kateri bi se poistovetil z glavnim junakom in v njegovih dejanjih našel svoja. Knjiga nas popelje v svoj svet, v katerem lahko sami izoblikujemo podobe junakov, in čeprav so po njih posneti filmi, je vendarle knjiga tista, ki širi naša obzorja.

In kaj pravzaprav je knjiga? Knjiga je večje število trdno sešitih tiskanih listov. Tako bi jo opisal nekdo, ki ne bere ali ga knjige ne zanimajo. Pa vendar imajo le-te tudi dušo in prav to želimo pokazati zvesti zlati bralci.

Zlati bralec je še posebej zavzet bralec, ki konča bralno značko vseh devet let osnovnega šolanja. Tako se lahko naša šola, Osnovna šola Šmartno pri Slovenj Gradcu, pohvali s kar šestnajstimi zlatimi bralci v jubilejnem letu 2016, ko tudi naša bralna značka praznuje petinpetdeset let obstoja.

Bralno značko sta osnovala pisatelj Leopold Suhodolčan in prof. Stanko Kotnik. Prve bralne značke, imenovane Prežihove značke, so bile podeljene maja 1961 prav pri nas na Koroškem. Tudi petinpetdesete bralne značke so podelili pri nas v Prevaljah.

Prireditve ob petinpetdesetletnici bralne značke smo se udeležili tudi mi. Pesmi gostov prireditve, prekmurskega pesnika Ferija Lainščka v izvedbi Ditke in Gorazda Čepina, so nas popeljale v prav tak domišljjski svet, v kakršnega nas popeljejo tudi knjige.

Zaključujem z mongolskim pregovorom:

"Sončni vzhod prebuja naravo, branje knjig razsvetljuje glavo."

In res je tako.

Nejka Serušnik, 9. a

KULTURNI BAZAR 2016

Bil je lep pomladni dan, tisti 31. marec, ko smo se nadarjeni učenci ter učiteljici Petra in Tadeja odpravili v Cankarjev dom. Obiskali naj bi Kulturni bazar in počeli še veliko drugega, zato sem se zelo veselila. Na dan odhoda smo po dolgi vožnji le prispeli v Ljubljano, in moram reči, da sem pričakovala veliko. A domov vseeno nisem odšla razočarana, in resnica je bila veliko boljša, kot sem si predstavljala.

Ko smo le vstopili v Cankarjev dom, me je vse tam osupnilo. Velikost zgradbe, število stojnic, pa toliko ljudi! Kar ostrmela sem. Nihče se ni mogel zares odločiti, kam bi šli najprej, zato smo se odločili, da se razdelimo v dve skupini in malo raziskujemo. Vse lepo in prav, dokler nismo ugotovili, da v množici ljudi druge skupine ne bo tako lahko najti. Na srečo smo se kar kmalu našli, in to ravno pravi čas za našo prvo delavnico.

Začeli smo z opazovanjem nekaterih eksperimentov, ki so jih izdelali naši vrstniki. Bilo mi je všeč, saj je bilo tam veliko različnih izdelkov, a se na tehniko ne spoznam ravno preveč, zato nisem razumela čisto vsega. Po tem smo si lahko privoščili manjši odmor, saj je bilo do naslednje delavnice še kar nekaj časa.

Naslednja delavnica se je imenovala multimedijška delavnica. Snemali smo krajši film. Najprej smo se razdelili v skupine: nekateri smo si izmislili zgodbo, nekateri so snemali, nekateri posnetke urejali, ostali pa seveda igrali. Pogovarjali smo se po angleško, ker je bila večina deklet na delavnici iz Francije. Filmček je bil žal brez zvoka, ker je bilo tam glasno, ampak je bil vseeno zelo zabaven in dobro smo se nasmejali.

Sledila je še zadnja delavnica, ki pravzaprav ni bila delavnica, ampak gledališka predstava. Imenovala se je Gledališče od A do Ž, govorila pa je o vseh ljudeh, ki v gledališču delajo. Pisali so jezna pisma direktorju in se jezili na drug drugega, niso pa ugotovili, da brez kateregakoli od njih predstava ne bi bila popolna. Zdelo se mi je zelo dobro načrtovano, ker je bilo likov veliko, na odru pa so bile le štiri ali pet oseb.

Potem smo se odpravili še na izlet po Ljubljani . Šli smo do knjigarne Mladinske knjige in si ogledali knjige. Par knjig smo lahko vzeli že prej brezplačno na delavnici v Cankarjevem domu, zato si nisem kupila nobene. Potem smo se odpravili domov. Veliko smo se pogovarjali, a mislim, da smo bili vsi zelo utrujeni.

Domov smo prišli ob šestih, a je bilo vredno. Preživeli smo zelo prijeten dan in v glavi mi je prekipevalo od spominov. Bilo je izjemno doživetje in želim si, da bi vsi lahko to doživeli skupaj z menoj.

Vita Pešić, 7. a

Bonjour! Hola! Hello! Hallo!

V sredo, 13. 1. 2016, smo se nekateri učenci 8. in 9. razredov skupaj z učiteljicama Katjo in Manjo odpravili na Gimnazijo Velenje. Obiskali smo 4 jezikovne delavnice. Najprej smo se odpravili na delavnico romanskih jezikov – francoščine in španščine. Dijaki so nam jezika predstavili, skupaj z učiteljico pa nas naučili tudi par besed.

Potem je bila na vrsti angleška delavnica z naravnim govorcem gospodom Benom Ashom. Opravili smo kviz o kulturi Velike Britanije, Ben pa nam je razložil tudi različne angleške slengovske besede in fraze. Obiskali smo še delavnico nemškega jezika, kjer so nas s pomočjo pesmice seznanili z nemščino ter nas naučili nekaj osnovnih besed. Po tej delavnici je bilo konec učenja in druženja in počasi smo se z avtobusom odpravili proti domu. Preživeli smo lepo pozno dopoldne, učitelji in dijaki so dobro opravili svoje delo, mene osebno celo navdušili za učenje še katerega od teh jezikov.

Janica Jeromel, 9. a

Planinski izlet na Rahtelov vrh

15. 4. 2016 smo se člani planinskega krožka odpravili na Rahtel. Ob enih smo se zbrali pred šolo in šli po Legnu do Slovenj Gradca. Hodili smo po gozdni učni poti Tičnica. Ko smo prišli pod Rahtel, smo se najedli in nadaljevali pot. Na Rahtel smo šli po bližnjici. Pot je bila zelo strma, zato smo večkrat počivali. Ko smo prišli na vrh, je zelo pihalo. Imeli smo lep razgled in videl se je cel Slovenj Gradec. Počasi smo šli nazaj. Pod Rahtelom so nas čakali starši, nekaj otrok pa je šlo z učiteljico nazaj do Šmartna. Imeli smo se zelo lepo.

Lucija Ribnikar, 4. b

BILI SMO V LJUBLJANI

V četrtek zgodaj zjutraj smo se zbrali pred šolo. Tam nas je že čakal avtobus in nas odpeljal v Ljubljano. Peljali smo se mimo Hude luknje in skozi Velenje. Pot je bila brez posebnosti. Ob 9.30 smo prispeli v živalski vrt. Namalicali smo se in si ogledali hranjenje morskih levov. Vodička nam je razkazala živalski vrt. Predstavila nam je tudi grlico in kačo, ki smo ju lahko božali. Nato smo odšli na igrala. Ko smo odšli z igrala, smo si lahko v trgovini kupili igračo. Z avtobusom smo se odpeljali v McDonalds. Tam smo se nakosili. Po kosilu smo se z ladjico peljali po Ljubljanici. Med vožnjo smo videli kip Franceta Prešerna, Ljubljanski grad in Mesarski most. V spominu mi je najbolj ostal morski lev, saj je zelo pameten in igriv. Nazaj smo se odpravili ob 15. uri. Domov sem prišel poln novih doživetij.

Andraž Cigler, 3. a

V četrtek smo se ob 7.25 zbrali pred šolo. Na avtobus smo odšli ob pol osmih. V živalski vrt smo prišli ob pol desetih. Najprej smo malicali, nato pa smo si odšli ogledat hranjenje morskih levov. Ob 10. uri nas je pričakala vodička. Pokazala nam je kačo in grlico, ki smo ju tudi bližje spoznali. Grlici je bil še posebej všeč Jure, saj se je pri njemu najbolje počutila in mu je kar dvakrat pristala na glavi. Nato smo si z učiteljico ogledali še druge živali. Po končanem ogledu smo šli na igrala, nato pa smo si v trgovini lahko kupili še kakšen spominek. Šli smo tudi v center Ljubljane. Tam smo šli v McDonalds na kosilo. In nato je sledilo presenečenje. Naše presenečenje je bila vožnja z ladjico po reki Ljubljanici. Videli smo veliko zanimivih znamenitosti: kip Franceta Prešerna, Ljubljanski grad in Mesarski most. Nazaj domov smo se odpravili ob 15. uri.

Manca Krevh, 3. a

D drugega junija smo se odpeljali v glavno mesto Slovenije, v Ljubljano. Najprej smo šli v živalski vrt. Tam smo si ogledali hranjenje morskega leva, opice, tigre, pajke, kače, geparde, leoparda, kenguruje, žirafe, slona, zebre in še druge živali. Vodička nas je peljala v učilnico. Najprej je prinesla grlico, ki smo jo pobožali in si jo dali na roko. Potem je prinesla kačo, ki smo jo lahko pobožali in si jo dali okrog vratu. Nato smo se odpeljali v center Ljubljane. Tam smo šli v McDonalds. Ko smo se najedli, nas je čakalo presenečenje. Vsi smo ugibali, kaj bo. Bilo je to, da smo se peljali z ladjico z imenom Ljubljana po reki Ljubljanici. Nato smo šli do spomenika Franceta Prešerna in se tam fotografirali. Najbolj všeč mi je bila vožnja z ladjico.

Katarina Vovk, 3. b

V četrtek, 2. 6. 2016, smo se z avtobusom odpeljali v Ljubljano v živalski vrt. Ko smo prispeli, smo najprej pomalicali. Potem smo si ogledali živali. Najprej smo si ogledali hranjenje morskih levov. Videli smo še surikate, žirafe, tigra, pajke, kenguruje, slona, kače in še mnogo drugih. Potem smo se šli igrati na igrala. Nato smo šli v učilnico in vodička nam je prinesla grlico. Bila je zelo gladka in lepa. Vsi smo jo pobožali in jo imeli na rokah. Nato je prinesla še kraljevega pitona, ki mu je ime Rudi. Lahko smo ga pobožali, ga prijeli v roke in si ga dali okrog vratu. Na otip je bil suh. Ko smo si ogledali živalski vrt, smo se odpeljali v center Ljubljane. Bili smo že lačni, zato smo odšli v McDonalds. Ko smo se najedli, smo se šli peljati po reki Ljubljanici. Peljali smo se pod trinajstimi mostovi. Najbolj všeč mi je bilo hranjenje morskih levov in vožnja po Ljubljanici.

Naja Pogorevc, 3. b

Izlet v ptičji park

Bil je lep sončen dan, ko smo se člani šolskega krožka Organizmi v naravi odpravili v Avstrijo. Odšli naj bi v ptičji park, po ogledu pa plavali v jezeru. Seveda sem se tega zelo veselila, saj sem že dolgo pričakovala ta izlet. Zjutraj pred poukom sem se pripravila, v šoli pa sem razmišljala le o izletu. In končno smo se ob enih zbrali pred avtobusno postajo, živčni, a navdušeni.

Med potjo sem razmišljala o tem, kako fino se bomo imeli. Videla sem fotografije iz prejšnjih let, zato sem si celoten park malo lažje predstavljala. Ob vstopu sem se najprej razgledala. Bilo je toliko vsega! Ker smo bili najbližje ogradam z malimi živalmi, smo se odpravili tja. Tam smo lahko videli surikate, morske prašičke in zajčke, ki smo jih lahko tudi dvignili in božali. Malo naprej je bila tudi ograda s kozami in poniji. Ko smo si vse to ogledali, je seveda nastopil del parka s pticami.

Ptic je bilo ogromno. Bile so vseh vrst in barv, kopenske, vodne, glasne in tihe, zaupljive, prestrašene in predvsem številčne. Kar nisem se jih mogla nagledati, zato sem kmalu zaostala za skupino. Pred vstopom sem kupila tudi semena, s katerimi sem jih lahko nahranila. Res sem uživala. Po ogledu vseh živali smo lahko skakali po napihljivem gradu, pojedla pa sem tudi kepico odličnega sladoleda. Kupila sem si še zapestnico, ki pa je pozneje žal nisem več našla, saj mi je verjetno padla iz nahrbtnika.

Po vsem tem mi je bilo že pošteno vroče, zato sem se veselila kopanja v jezeru. Bila sem ena od šestih učencev, ki smo imeli kopalke, in tako sem po dolgem času spet plavala. Tam so imeli tudi vodni tobogan, in po njem bi se verjetno spustila še večkrat, če ne bi bila tako lačna. Na vrhu hriba so imeli restavracijo, po obroku pa smo se žal odpravili domov.

Doma sem mami povedala, kako sem v parku uživala, zato mi je obljubila, da se bomo tja odpravili še z družino. Verjamem, da bom tam uživala, a dvomim, da tako zelo, kot sem prvič. To je bilo namreč doživetje, ki ga ne bom nikoli pozabila.

Vita Pešić, 7. a

TABOR V DOMU PECA V MEŽICI (JUNIJ 2016)

PRIŠLI SMO NA TABOR. VZELI SMO KOVČKE IN ODŠLI V SOBE, KJER SMO SI POSTLALI POSTELJE. NATO SMO ODŠLI NA KOSILO. PO KOSILU SMO SI OBULI ŠKORNJE IN ODŠLI V GOZD SPOZNAVAT NARAVO. NAUČILI SMO SE ZAKURITI OGENJ. ZVEČER SMO SI NA OGNJU SPEKLI JABOLKA. KMALU ZATEM JE BILA VEČERJA. PO VEČERJI SMO ŠLI SPAT. KO SMO SE ZBUDILI, SMO IMELI TELOVADBO, NATO SMO ZAJTRKOVALI. DOPOLDAN SMO STRELJALI Z LOKOM, ISKALI ZAKLAD. NAŠLI SMO ŠKRATOVO HIŠKO. KO SMO ZAGLEDALI ZAKLAD, SMO BILI SREČNI. ŠKRAT NAM JE PUSTIL ŽOGICE, SVINČNIKE, BONBONE, KEKSE, KINDER JAJČKE IN MAJICE. ŠLI SMO NA KOSILO. PO KOSILU SMO SE ODPRAVILI PROTI DOMU.

VANESA OTIČ, 1. A

KO SMO PRIŠLI NA TABOR, SMO ŠLI V SOBE. PRIPRAVILI SMO POSTELJE IN SE ODPRAVILI NA KOSILO. POTEM SMO ŠLI V GOZD K POTOKU ISKAT MALE ŽIVALI. ODŠLI SMO NA VEČERJO. PO NJEJ SMO KURILI TABORNI OGENJ. OB OGNJU SMO PELI, PLESALI IN PEKLI JABOLKA. ZJUTRAJ SMO POSPRAVILI SOBE IN IMELI ZAJTRK. NATO SMO ISKALI SKRITI ZAKLAD. ŠLI SMO NA KOSILO IN PO NJEM SMO SE ODPRAVILI DOMOV.

BLAŽKA FINC, 1. A

UČITELJICA JE POVEDALA, DA GREMO NA TABOR. ODPELJALI SMO SE Z AVTOBUSOM. PRVA POSTAJA JE BILA V PARKU NA RAVNAH. TAM SMO OBISKALI KNJIŽNICO. KNJIŽNIČARKA NAM JE PREDSTAVILA KNJIŽNICO IN NAM PREBRALA PRAVLJICO. PO PRAVLJICI SMO SE LAHKO IGRALI V IGRALNEM KOTIČKU. ODPRAVILI SMO SE NAZAJ NA AVTOBUS IN SE ODPELJALI PROTI DOMU PECA. NA DOMU PECA SMO SI POISKALI SOBE IN SI OBLEKLI POSTELJE. POTEM SMO IMELI KOSILO. PO KOSILU SMO POČIVALI IN SE IGRALI V SOBAH. POPOLDNE SMO ŠLI ISKAT DRAČJE IN SUHE VEJICE ZA TABORNI OGENJ. V POTOKU SMO ISKALI VODNE ŽIVALI. KO SMO JIH DOVOLJ NABRALI, SMO JIH POGLEDALI SKOZI POVEČEVALNA STEKLA. NAŠLI SMO POTOČNO POSTRANICO, LIČINKO MUHE ENODNEVNICE IN PLOSKEGA ČRVA VRTINČARJA. ZVEČER SMO ZAKURILI TABORNI OGENJ IN SI PEKLI JABOLKA. OB TABORNEM OGNJU SMO PELI IN PLESALI. KO SE JE STEMNILO, SMO SE ODPRAVILI SPAT. UČITELJICE SO NAM PREBRALE PRAVLJICO ZA LAHKO NOČ. NASLEDNJE JUTRO SMO SE ZBUDILI ZELO ZGODAJ. SPAKIRALI SMO SI STVARI, SAJ BOMO ŠLI PO KOSILU DOMOV. DOPOLDNE SMO ISKALI SKRITI ZAKLAD IN STRELJALI Z LOKOM. PO KOSILU SMO SI OGLEDALI ŠE FILM O DISK GOLFU. NATO JE PO NAS PRIŠEL AVTOBUS IN ODPRAVILI SMO SE NAZAJ PROTI NAŠI ŠOLI. PRED ŠOLO SO NAS PRIČAKALI STARŠI. VSI SMO SI ŽELELI, DA BI ŠE OSTALI NA TABORU, SAJ JE BILO ZELO LEPO IN ZABAVNO.

NAJA KAC IN LIA MLINŠEK, 1. B

KAJ SO ZAPISALI UČENCI 1. RAZREDOV O TABORU, KI SMO GA IZVEDLI V JUNIJU 2016 NA ČŠOD PECA MEŽICA:

TEVŽ BRICMAN, 1. A: JAZ SEM VIDEL ŠKRATA IN NJEGOVO HIŠO.

MISA ŽVIKART, 1. A: GLEDALI SMO UČITELJA, KAKO JE ZAKURIL OGENJ.

AJŠA NABERNIK, 1. A: VŠEČ MI JE BILO, KO SMO BILI V SOBAH, KO JE UČITELJ ZAKURIL OGENJ Z VATO IN KO SMO SE IGRALI IN SKUPAJ SPALI.

MAJ ROŠER, 1. A: VŠEČ MI JE BILO, KO SMO PEKLI JABOLKA OB TABORNEM OGNJU IN KO SMO ZASPALI.

TEO KRAJNC, 1. A: SUPER JE BILO, KO SMO SI PRED SPANJEM V SOBI METALI MOJO PLIŠASTO MUCO IN VOŽNJA Z AVTOBUSOM DO MEŽICE.

ANA KAKER, 1. A: JAZ IN MOJE PRIJATELJICE SMO SE IGRALE, DA PLEZAMO V PRAVE GORE.

NEJC LAUKO, 1. A: ZABAVNO JE BILO STRELJATI Z LOKOM. CENTRA TARČE NISEM ZADEL. BOM ŠE VADIL.

EVA LAUKO, 1. A: NAUČILI SMO SE ZAKURITI TABORNI OGENJ, NABRALI SMO NETIVO, DRAČJE IN GORIVO. OB OGNJU SMO PELI IN PLESALI.

ALEN KOLAR, 1. A: VIDEL SEM ŠKRATA. IGRAL SEM NOGOMET.

ANIKA OCEPEK, 1. A: SUPER SE JE BILO VALJATI PO HRIBU IN ISKATI ŽIVALI OB POTOČKU.

NEJA SINREIH, 1. A: NAJBOLJŠE SO BILE SOBE IN DA SMO SPALI SKUPAJ.

HANA KOGELNIK, 1. A: S PRIJATELJICAMI SMO CEL DAN KLEPETALE IN SE SMEJALE.

VITO ABER, 1. A: PO GOZDU SMO VESELO SKAKALI IN TEKLI. ZVEČER JE MATIJA ZAPLESAL INDIJANSKI PLES OB TABORNEM OGNJU.

MIHA ROTOVNIK, 1. A: PO KOSILU SMO S PRIJATELJI IGRALI »JUGIJO« KARTE. PODAJALI SMO SI TEOVO PLIŠASTO MUCO.

MANCA ROŠER, 1. B: ISKALI SMO ŽUŽELKE IN STRELJALI Z LOKOM. JEDLI SMO PEČENA JABOLKA.

HANA KREVIH, 1. B: SPALI SMO NA NADSTROPNIH POSTELJAH IN BILI VESELI.

KATARINA PUŠNIK, 1. B: PELJALI SMO SE Z AVTOBUSOM. SPALA SEM NA ZGORNJI POSTELJI.

JAKA GOŠNAK, 1. B: NA TABORU MI JE BILO NAJBOLJ VŠEČ IGRANJE NOGOMETA IN YU-GI-OH KART.

ŽIGA MARKUŠ, 1. B: NA TABORU SEM SE IMEL NAJBOLJE, ISKAL SEM SKRITI ZAKLAD IN BIL SEM VESEL.

SARA PEČOLAR, 1. B: PELJALI SMO SE Z AVTOBUSOM. OBLAČILI SMO POSTELJE IN ZLAGALI OBLAČILA V OMARE.

NAJA KAC, 1. B: RAZISKOVALI SMO ŽIVALI. PO VEČERJI SMO ZAKURILI OGENJ. SPALI SMO NA DVONADSTROPNIH POSTELJAH.

ŽAN KOTNIK, 1. B: NAJBOLJ VŠEČ MI JE BILO STRELJANJE Z LOKOM, IGRANJE NOGOMETA IN LOV NA SKRITI ZAKLAD.

LIA MLINŠEK, 1. B: KO SMO PRISPELI NA TABOR, SMO OBLEKLI POSTELJNINO IN SE IGRALI.

GAL OŠLOVNIK, 1. B: JEDEL SEM SLADOLED IN SE IGRAL.

SAŠ MLINŠEK, 1. B: ISKALI SMO SKRITI ZAKLAD.

OŽBEJ SOVINC, 1. B: VSE NA TABORU MI JE BILO ZELO VŠEČ.

Ustvarjalnica

DOŽIVETJE NARAVE

Z OČKOM IN SESTRICAMA SMO DELALI MLIN. KO SMO GA NAREDILI, SMO GA POSTAVILI K VODI. PRIŠEL JE MOJ BATRANEC LUKA. SKUPAJ SVA SE IGRALA Z MLINOM. Z MOJO SESTRO PA SE JE IGRALA GAJA, LUKOVA SESTRA. LUKA IN JAZ SVA PLEZALA. LUKA JE VIDEL LETALO. SKUPAJ SVA GA GLEDALA. NAENKRAT SE JE STEMNILO IN MORALA SVA SE POSLOVITI.

VANESA BERLOŽNIK, 1. A

Goska in njeni mladički

Goska bo dobila mladičke. Odločila se je, da bo pripravila zabavo. Povabila bo sorodnike. Na zabavi bodo pili vodo in se zabavali. Pokazala jim bo goske. Zabava bo vsem všeč.

Hana Krevh, 1. B

NIKA IN GALEB

Nikina starša sta se odločila, da gredo jutri na morje. Zjutraj so odšli. Nika je zagledala galeba, ki je krožil nad morjem. V vodi je bilo veliko rib. V vodi so bili tudi delfini. Galeb se je ustrašil in odletel.

Lia Mlinšek, 1. b

POČITNICE

ZELO SE VESELIM POČITNIC. Z DRUŽINO GREMO NA MORJE. LETOS GREMO NA PAG. KOMAJ ČAKAM.

VITO ABER, 1. a

PRAVLJICA

ŽIVELA JE TINKARA. RADA JE IMELA ŽIVALI, ZATO JE MAMICO PROSILA, DA GRESTA SKUPAJ V ŽIVALSKI VRT. V ŽIVALSKEM VRTU JE BILO VELIKO VELIKIH IN MAJHNIH ŽIVALI. VIDELI STA ŽIRAFE, SLONE, KENGURUJE, OPICE, KAČE, TJULNE, DELFINE IN ŠE VELIKO DRUGIH. NEKATERE ŽIVALI JE VIDELA PRVIČ, ZATO JE BILA ZELO NAVDUŠENA. KO STA PRIŠLI DOMOV, JE TINKARA HOTELA NASLEDNJI DAN SPET V ŽIVALSKI VRT. KER JE BIL ZAPRT, STA ŠLI SKUPAJ V PARK IN NA SLADOLED.

NAJA KAC, 1. B

RAD IGRAM NOGOMET. TRENING IMAM TRIKRAT NA TEDEN. NAJRAJE SEM V GOLU. MOJA EKIPA JE ŽE ZMAGALA NA TURNIRJU. NAVIJAM ZA MESIJA.

MAJ ROŠER, 1. A

NAŠA DRUŽINA

Mama ali očka kuhata kosilo. Tisti, ki ne kuha, pazi na otroke. Če je vreme lepo, gremo ven. Če dežuje, smo notri in se zabavamo. Moja mama je najboljša mama, kar jih obstaja na svetu. Boljših sestic od mojih na svetu ni. Z njima se lahko igram in je super.

Sara Pečolar, 1. b

SOVICA IMA ROJSTNI DAN

Sovica ima osmi rojstni dan. Priredila bo nočno zabavo. Povabila bo najboljše prijatelje. Komaj čaka na svojo zabavo, da bo srečala svoje prijatelje.

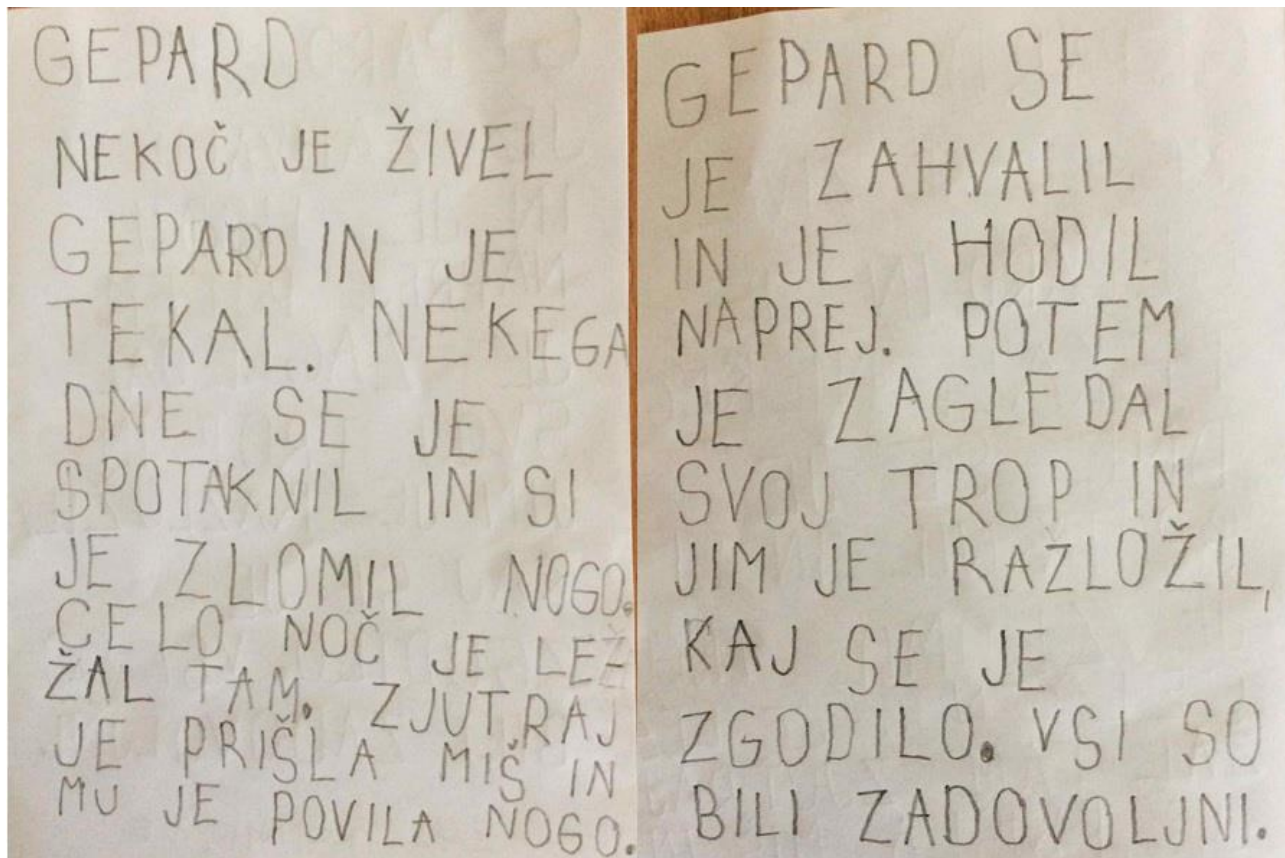
Začenjajo prihajati. Prišlo jih je osem. Zelo se jih je razveselila. Začeli so se igrati. Veliko so se pogovarjali. Jedli so pico. Ko so vse pojedli, so se spet igrali. Izdelovali so smutije, ki so jih popili ob torti. Po torti so začeli iskati skriti zaklad in vsi so ga našli. Oh, kako hitro čas beži. Starši so že začeli prihajati po svoje otroke. Tako so prijatelji začeli odhajati domov. Sovica je začela pospravljati svoja darila. Vsi so bili veseli.

Hana Krevh, 1. b

RADOVEDNA MIŠ

NEKOČ JE ŽIVELA MIŠ, KI JE BILA ZELO RADOVEDNA. KJER KOLI JE BILA, JE NAŠLA KAMENČKE, POLŽJE HIŠKE, GOBE, DIVJE JAGODE, TUDI DINOZAVROVE KOSTI. NEKEGA DNE JE NAŠLA SIR IN SE UJELA. A NAŠLA JE KLJUČ IN KLJUČAVNICO IN SE OSVOBODILA.

BLAŽKA FINC, 1. a

ŽAN KOTNIK, 1. B

VITIN DAN

VITA JE BILA NA SLADOLEDU Z MAMICO. MAMICA JI JE NAROČILA JAGODO V KORNETU. ŠLI STA V TRGOVINO TOP SHOP. TAM STA SREČALI VITINO PRIJATELJICO ALJO IN SE IGRALI. KO STA ODŠLI DOMOV, JE BILA ŽALOSTNA. DOMA JE ŠLA V POSTELJO IN ZASPALA.

ANIKA OCEPEK, 1. A

RDEČA KAPICA

NEKOČ JE ŽIVELA DEKLICA Z IMENOM RDEČA KAPICA. NEKEGA DNE JO JE MAMICA POKLICALA IN JI NAROČILA, NAJ BOLNI BABICI NESE KRUH IN VINO. REKLA JI JE TUDI, NAJ SE DRŽI GOZDNE POTI IN NAJ SE PAZI VOLKA. DEKLICA JE ODRINILA NA POT. PO POTI SI JE PELA IN NABIRALA ROŽICE. KAR NAENKRAT SE JE PRED NJO POJAVIL VOLK IN JO VPRAŠAL: »KAM PA KAM, RDEČA KAPICA?« »K BABICI,« JE ODGOVORILA RDEČA KAPICA. VOLK SE JE DOMISLIL PODLEGA NAČRTA IN ODHITEL K BABIČINI HIŠI. BABICO JE POJEDEL IN SE ULEGEL V NJENO POSTELJO. KO JE RDEČA KAPICA PRIŠLA DO BABIČINE HIŠE, JE POTRKALA NA VRATA IN VSTOPILA. ŠLA JE DO POSTELJE IN PRESENEČENA OBSTALA. »BABICA, ZAKAJ IMAŠ TAKO VELIKE OČI?« JE VPRAŠALA DEKLICA. »DA TE LAŽJE VIDIM,« JE ODGOVORIL VOLK. »BABICA, ZAKAJ IMAŠ TAKO VELIKA UŠESA?« »DA TE LAŽJE SLIŠIM,« JE ZOPET ODGOVORIL VOLK. RDEČA KAPICA JE SPET VPRAŠALA: »BABICA, ZAKAJ IMAŠ TAKO VELIKE ROKE?« »DA TE LAŽJE OBJAMEM,« JE POVEDAL VOLK. »IN ZAKAJ IMAŠ TAKO VELIKA USTA, BABICA?« JE PRESTRAŠENO VPRAŠALA RDEČA KAPICA. »DA TE LAŽJE POŽREM!« JE VZKLIKNIL VOLK IN SKOČIL IZ POSTELJE TER POŽRL ŠE RDEČO KAPICO. KER JE BIL SIT, SE JE ULEGEL NAJ V POSTELJO IN ZASPAL. MIMO HIŠE JE PRIŠEL LOVEC. SLIŠAL JE HRUP IZ BABIČINE HIŠE IN ŠEL PREVERIT, OD KOD PRIHAJA. KO JE VSTOPIL V HIŠO, JE NA POSTELJI ZAGLEDAL SPEČEGA VOLKA. VZEL JE NOŽ IN MU PREREZAL TREBUH. VEN STA SKOČILI BABICA IN RDEČA KAPICA. PRESREČNI STA SE OBJELI IN ZAHVALILI LOVCU, KER JU JE REŠIL.

Eva Lauko, 1. a

INDIJA KOROMANDIJA

Nekega dne sem se ponoči zbudila. Vsi so še spali, razen mene. Spomnila sem se, da lahko odpotujem v Indijo Koromandijo. Tja sem odletela z letečo preprogo, ki jo je moja mama hranila v shrambi za pomembne in državne praznike. Letela sem skoraj osem dni, dokler nisem zagledala oblakov iz sladkorne pene, potke iz čokolade in jezero iz marmelade. Potem sem zagledala še nekaj lepšega. Otroci so ob sončnem zahodu pekli piškotke. Kar naenkrat je začelo bliskati in grmeti. Dež je začel padati na vso moč. Ampak sem imela srečo, da sem bila v Indiji Koromandiji, kjer namesto dežja padajo čokoladne kroglice. Namesto strel, ki bi lahko porušile vso vas, so bile bobi palčke. In namesto sivih oblakov je bila ura, ki mi je rekla, da je že skrajni čas, da odidem domov.

Manca Otič, 3. a

ŠOLARKA META

Čebelica leta od cveta do cveta,
sreča jo šolarka Meta.
"Kam pa kam, šolarka Meta?"
jo radovedno vpraša čebelica s cveta.

"V šolo hitim, da je ne zamudim,
tebi pa veliko medu želim."

Katarina Pušnik, 1. B

BURJA

puh, puh,
puh, puh,
burja je in pelje nas ...
puh, puh,
puh, puh,
daleč, daleč, daleč stran

...

puh, puh,
puh, puh,
nikoli ne odpelje nas
nazaj ...

puh, puh,
puh, puh,
puh, puh ...
Vanesa Otič, 1. a

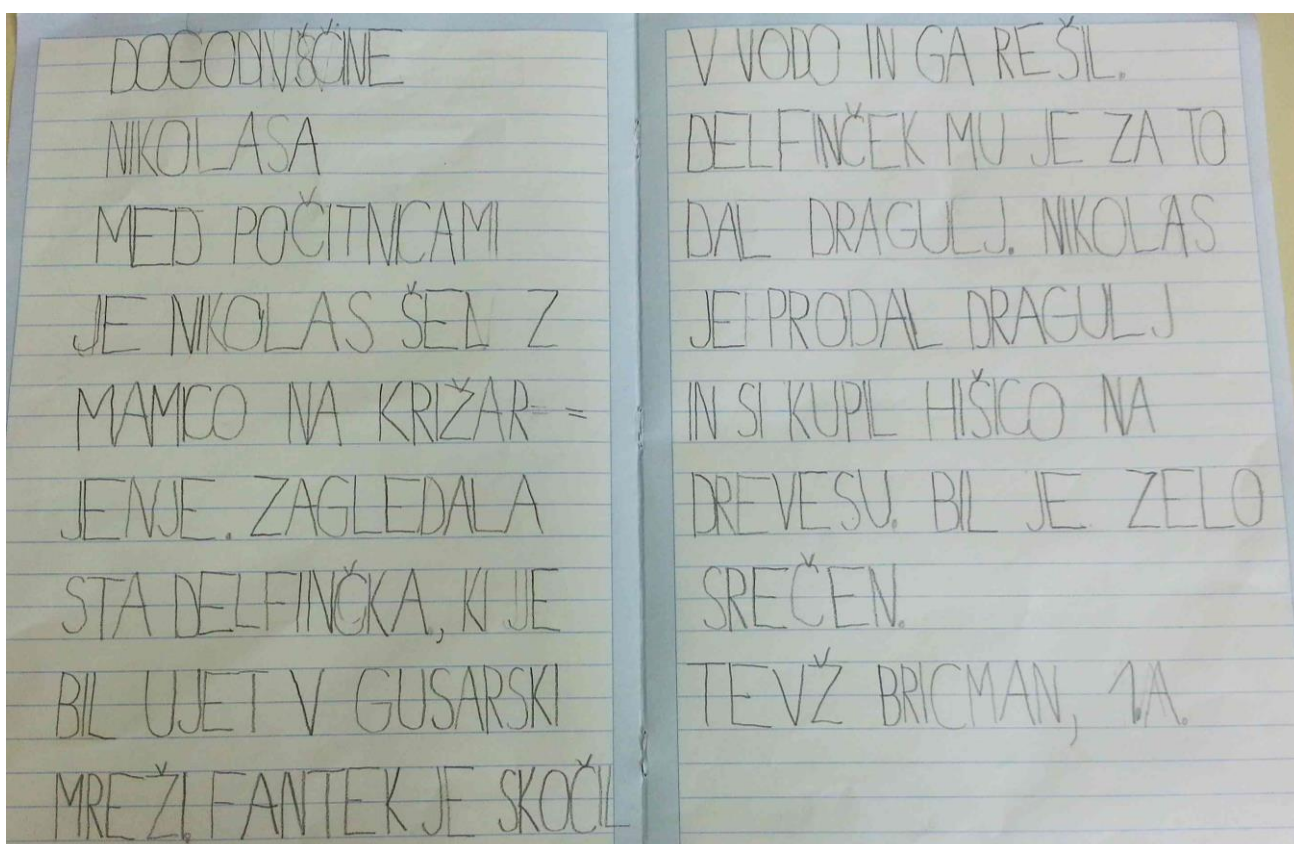
ČOKOLADA

Mlečno je zdravilo
za vse težave,
vsebuje vitamine,
ki blažijo bolečine.

V šoli spet ne gre
brez sladke te stvari,
lažje dojameš snov,
verjemi mi.

Če lačen si
in ne veš, kaj naj,
le vzemi si jo ...
no, no ... kar daj.

Hana Šaloven, 5. a

TEVŽ BRICMAN, 1. A

VELIKA DOGODIVŠČINA

V ponedeljek, 1. marca 2016, sva se s sošolcem Jašo zmenila, da se dobiva na travniku v gozdu.

Ko sva se dobila, sva najprej šla k njemu in se igrala na drevesu. Splezala sva na vejo in šele, ko se je ta počasi premaknila k tlom, sva lahko odšla z drevesa. Nato sva se odpravila v gozd pogledat mojo klopco na hribu. Ko sva se na njej spočila, sva krenila proti mojemu bunkerju v dedkovem gozdu. Toda bilo je že pozno in začelo se je večeriti, jaz pa sem po vsej sili hotel Jaši pokazati svoj bunker. Končno sva prišla do stopnic in zemlje, ki sva jih naredila z dedkom. Pot po njih naju je vodila v moje skrivališče. Do bunkerja pa naju je čakal še hrib. Spotoma sem Jaši pokazal še razcepljeno drevo, ki je izgledalo kot tobogan. Bila je že tema. Nenadoma je Jaša prijel ostrogo, ker je mislil, da je veja, saj se skoraj nič ni videlo. Končno sva priplezala do bunkerja. Tam sva se pogovarjala in kotalila storže. Naenkrat pa se obrnem in zagledam krvavo pujsovo lobanjo. Z Jašo sva se tako ustrašila, da sva zbežala, kolikor so naju nesle noge. Takrat se v smreke spusti veverica točno na mojo roko. Midva sva preplašila njo, ona pa naju tako zelo, da sva kričala »Aaaaaaa«. Nič naju ni moglo ustaviti, samo tekla sva in tekla, dokler nisva prišla do Jaševe hiše. Šele tam sva se lahko umirila. Potem sem Jaši s pinceto izvlekel trn in bilo je vse v redu. Čez čas me je Jašev ata odpeljal domov.

Te dogodivščine ne bom pozabil nikoli v življenju.

Gašper Miheu, 4. a

Pustolovščina mladega pastirja

Nekega dne je ubogi pastir peljal ovce na pašo. Eno je izgubil, zato je bil gospodar zelo jezen nanj. Zahteval je plačilo, ker pa ubogi pastir ni imel denarja, ga je gospodar nagnal. Ko je taval po temnem gozdu, je videl grad, v katerem je živela zlobna kraljica. Povabila ga je v grad in mu ponudila kavico, v kateri je bil strup. To je pastir takoj opazil in zato je zbežal. Ni prišel daleč, saj so ga stražarji ujeli, vendar pa se jih je otrešel in zbežal nazaj v gozd. Na drugi strani gozda je stal še en grad. V njem je živela prijazna kraljica s svojo hčerko – princesko. Ko je ubogi pastir prišel do tega gradu, sta ga povabili, da vstopi. Pastir in princesa sta se zaljubila, poročila in z zlatim konjem s krili letela po mavrici. Pastir ni bil več ubogi pastir ampak bogati princ s tremi otroki.

Val Vunderl, 4. b

O pastirju, ki je zbežal v teman gozd

Nekoč je na levi strani travnika živela zlobna kraljica. Na desni strani travnika je živel ubogi pastir. Pastir je bil zelo reven, zlobna kraljica pa bogata. Nekega dne je ubogi pastir šel do zlobne kraljice. Prosil jo je, če mu da malo denarja. Kraljica mu ga ni dala, ampak ga je potisnila po stopnicah in se mu smejala. Ubogi pastir ni imel ničesar, samo majhno kočo, ki je razpadala, zato je čez nekaj časa spet šel do zlobne kraljice. Vprašal jo je, če ima kaj denarja za njega. Kraljica mu denarja ni želela dati, zato jo je pastir vprašal, zakaj je tako zlobna. Zaradi teh besed ga je kraljica dala zapreti v ječo. Čez devet ur je v ječo priletela ptica, ki je v kljunu nosila ključke od ječe. Pastir je vzel ključke, odklenil vrata ječe in zbežal. Vzel je še zlatega konja in z njim odjezdil v teman gozd. Kraljica je pogledala skozi okno in videla, da pastir na zlatem konju jezdi proti gozdu. Vzela je svojega konja in šla za njim. Pastir je v gozdu na tleh našel prstan. Pobral ga je in počakal na kraljico. Ko je zlobna kraljica prišla v gozd, ji je pastir dal prstan. Zlobna kraljica od tega trenutka naprej ni bila več zlobna, ampak lepa in prijazna. S pastirjem sta se poročila in srečno živela do konca svojih dni.

Filip Kamnik, 4. b

Ubogi pastir, ki je premagal kraljico

Za devetimi gorami je skupaj s svojo mamo živel ubogi pastir, ki ni imel denarja. Nekega dne ga je mama poslala v teman gozd po drva. Ko je pastir prišel v gozd, je pričelo deževati. Videl je jamo in šel noter. Tam je zagledal zlatega konja, na katerega je pazil zmaj. Zmaj je spal, zato mu je pastir vzel konja in jo popihal domov. Ko je jezdil mimo grada, ga je videla zlobna kraljica. Poslala je viteza, da ji pripelje zlatega konja. Vitez se je odpravil na pot, pred pastirjevo hišo našel zlatega konja in ga odpeljal h kraljici. Takrat se je v temnem gozdu v jami prebudil zmaj in ugotovil, da zmaja ni več. Odpravil se je po konjevih stopinjah in prišel do pastirjeve hiše in zarjovel. Pastir je to slišal. Šel je iz hiše in zmaj ga je vprašal, če je on vzel zlatega konja. V tistem trenutku sta zaslišala zloben smeh kraljice in videla kraljico, ki je jezdila zlatega konja. Pastir je šel na zmaja in poletela sta proti gradu. Ko je kraljica videla zmaja, se je predala. Zmaju je vrnila zlatega konja in pastirju podarila polovico svojega kraljestva. In tako so vsi srečno živeli do konca svojih dni.

Žiga Naglič, 4. b

Kako je pastir postal kralj

Pred davnimi časi je živel ubogi pastir, ki je pasel ovce in koze za zlobno kraljico. Ovce in koze je pasel na travniku, a so kar naprej bežale proč. Ob koncu dneva je prehodil mnogo kilometrov, da jih je spravil skupaj. Zelo so ga bolele noge in bil je zelo utrujen. Ko je zvečer ura odbila deset, je zakuril ogenj in zaspal. Nekega dne se je odločil in v temnem gozdu, ki je rasel zraven travnika, posekal tri smreke. Iz lesa je naredil ograjo, šel po ovce in koze ter jih dal v pašnik. Ravno ta dan je skozi teman gozd do pastirja prijezdila zlobna kraljica. Na zlatem konju je poleg nje sedela še lepa princesa. Pastir se je takoj zaljubil vanjo. Naslednjo noč se je odločil, da bo odšel po njo na grad. Ko je prišel v princesino sobo, mu je rekla, naj ji prinese kraljičino zapestnico. Pastir je naredil, kot je želela. Šel je v spalnico, kjer sta spala kralj in kraljica. Ko je zapestnico že držal v rokah, se je prebudil kralj in poklical stražarje, da so ubogega princa vrgli v ječo. Na srečo je vse to slišala princesa, ki je pritekla k mami in ji vse povedala tako, kot se je zgodilo. Mama se je v tistem trenutku spremenila v zelo prijazno kraljico. Princesi sta starša dovolila, da se poroči s pastirjem in tako sta srečno živela do konca svojega življenja.

Lucija Ribnikar, 4 .b

Pastir in ovce

Nekoč je za devetimi gorami stal majhen grad. V njem sta živela zlobna kraljica in ubogi pastir. Imela sta ovce, ki pa jih kraljica ni marala. Nekega dne je pastirju naročila, naj ovce odpelje daleč v teman gozd in poskrbi, da se nikoli več ne vrnejo. Pastir tega ni hotel narediti, a je moral ubogati kraljičin ukaz. Kraljica mu je pripeljala zlatega konja. Pastir je vzel palico in si na glavo nadel klobuk z zlatim perjem. Žalostno je sedel na konja. Kraljica je izpustila ovce, ki so odšle za konjem. Hodili so po poti do gozda. Pastir je zagledal travnik in se odločil, da jih bo tam pustil. S seboj je imel steklenico z vodo, ki jo je dal piti ovcam. Usedel se je na travo in vsako ovco še zadnjič objel. Ker se je začelo temniti, je moral oditi. Zajahal je konja in odjezdil proti gradu. Ko se je vrnil v grad, je odšel v posteljo. Ulegel se je v posteljo, a ni mogel zaspati. Sredi noči se je odločil, da gre nazaj do ovc. In je šel. Ko je prišel do travnika blizu gozda, je videl ovce, ki so spale. Ulegel se je in zaspal še on. Ko se je zbudil, je bil srečen, da je spet z njimi. Tako so pastir in ovce živeli skupaj srečno do konca življenja.

Eva Perše, 4. b

Strupena pita reši vse

Nekoč je živel reven ubogi pastir, ki sta mu umrla mama in oče. Živel je v majhni hišici iz sena. Edino, kar je imel, je bil hlev, poln konjev. Denar za preživetje si je služil tako, da je dirkal s konji, ampak bil je vedno drugi ali tretji, zmagal ni nikoli. Imel pa je tudi sovražnika, in sicer zlobno kraljico, ki mu je hotela ukrasti konje. Kraljica je živela v temačnem gozdu.

Nekega dne je pastirju uspelo zmagati na tekmovanju in osvojil je nagrado Zlati konj. Ravno tisti dan je kraljica potrkala na vrata pastirjeve hišice in mu na predpražnik položila strupeno pito. Pastir jo je poskusil in omedlel. Medtem je kraljica vzela konje in jih odpeljala v svoj grad. Ko se je pastir zbudil, je takoj vedel, kaj se je zgodilo. Pobral je ostanke pite in odšel do gradu. Pred gradom je stalo šest stražarjev. Vsakemu je v obraz vrgel košček strupene pite in vsi so izgubili zavest. Ko je pastir prišel v tretje nadstropje h kraljici, je še njej vrgel zadnji kos pite v obraz. Čez nekaj dni je z denarjem, ki ga je prislužil s prvim mestom na tekmovanju, preuredil grad v svoj dom. In živel je srečno do konca življenja.

Darjan Pešić, 4. b

POŽVIŽGAJMO SE NA KUMARIČNEGA KRALJA

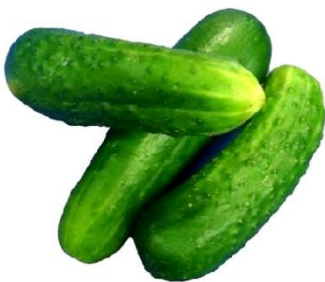
Kralj Kumi Ori je skupaj s svojimi podložniki živel v spodnji kleti. Njegovi podložniki so se uprli in zbežali, zato smo četrtošolci napisali pismo Kumiju Oriju in mu svetovali, kako naj se prikupi svojim podložnikom, da ga bodo ponovno vzeli medse.

Šmartno, 18. 1. 2016

Dragi Kumi Ori!

Svetujem vam, da se svojim podložnikom prikupite tako, da jim obljubite, da jim boste zvišali plačo. Vaša visokost, svetujem vam tudi, da morate nehati misliti samo nase.

To Vam pošilja učenka Sara Tušnik iz 4. a razreda.

Dragi Kumi Ori!

Svetujem ti, da bolj spoštuješ podložnike.

Če jih ne boš spoštoval, te ne bodo sprejeli medse.

Teo Aber, 4. a

Dragi Kumi Ori!

Spoštuj svoje služabnike. Daj jim hrano, oblačila, denar, odmor in kupi jim, kar hočejo.

Tvoj Luka, 4. a

Dragi Kumi Ori!

Svojim podložnikom se lahko prikupiš tako, da jim ponudiš, kar želijo: veliko zlata, sladkarije, lahko jih pelješ na izlet, jih povabiš na svojo zabavo. Če hočejo, jim kupi še avto.

Tvoj prijatelj David Uršej iz 4. a

Dragi Kumi Ori!

Če se hočeš prikupiti podložnikom, moraš verjeti tudi v druge, ne samo vase.

Naredi kaj dobrega za njih ali pa se jim opraviči za vse to, kar si delal z njimi.

Nal Kovač, 4. a

Dragi Kumi Ori!

Svojim podložnikom se prikupi tako, da jim daš Kumi Ori denar. Bodi prijazen, to veliko šteje, in daj jim višjo Kumi Ori plačo. Od njih ne pričakuj veliko. Daj jim odmor.

Tvoja četrtošolka Lana

Dragi Kumi Ori!

Če si se skregal s podložniki, imam nekaj nasvetov, da se jim prikupiš:

1. Podari jim kakšne kumare in jim daj novo in boljšo opremo.
2. Daj jim več odmora.
3. Dajaj jim slajšo hrano.
4. Bodi bolj popustljiv.
5. Ne prepiraj se z njimi.
6. Pogovarjaj se z njimi, da jim ne bo dolgčas.

Tvoja Valentina iz 4. a

Dramilo sokrajanu

Sokrajan, zemlja ti je zdrava
in delavnim nje lega najprava.
Travniki, griči, hribi, potoki
so v tvoji veliki roki.

Za znanje ponujaš se,
združujejo te sanje in domislice.
Bistrost kliče te,
zvestoba v tvojem srcu je,
obdajali bosta dobrini tvojo postavo samo,
če po svetu hodil boš
z vzdignjeno glavo.

Glej, dežela vse ti daje,
nikar iz nje ne naredi saje.
Zabušenga čaka
prazen in strgan mošnjiček,
hiša prastara,
polomljen količek.

Žan Tramte, 8. a

Voda

Iz pipe v lonec voda je pritekla
in mama je rekla:
»Ko se Jakec moj zbudi,
topel čaj takoj dobi.«

Voda je vrela in pela:
»Nočem biti nagnusna pijača,
ki otrokom želodec obrača.
Hitro se bom iz lonca zlila
in bom voda, ki se bo polila.«

Maks Gašper, 3. b

Budnica Šmarčanom

*Sokrajan, tvoje okolje je zdravo
in zate pravo.
Hribovja, gore,
gozdovi, vode,
vse okoli tebe leži.*

*Pamet in sreča sta ti dani,
zato pazi, da ne hodiš postrani.
Vse ti je ponujeno
in nič zamujeno.
Zato ne čakaj več zdaj,
saj še ni kraj.*

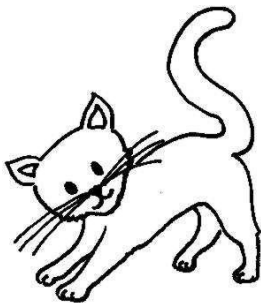
Nina Kresnik, 8. a

Medvedek brez imena

Nekoč je živel medvedek brez imena. Njegovi lastnosti sta bili, da je bil tih in prijazen. Imel je veliko prijateljev. Njegov najboljši prijatelj je bil osliček Bruno. Bil je zaljubljen v muco Mino, a ta ga ni marala. Ni imel prave sreče. Obstajala pa je vila, ki je izpolnila vse želje. A nihče ni vedel, kje ta vila živi. Medvedek je hotel poiskati to vilo in prehodil je svet do zadnjega kotička. Ponoči je zaslišal neznani glas. Vila je bila v nevarnosti, ker jo je ujela zlobna čarovnica. Medvedek jo je rešil. Ko je naslednji dan šel v posteljo, je pod posteljo zaslišal hihitanje. Bila je vila, ki je prišla, da mu izpolni želje. Prva želja je bila, da bi imel ime. Dobil je ime Brundek. Druga želja pa je bila, da bi bil srečen. Tako je bil medved Brundek srečen do konca svojih dni.

Tigo Jeromel, 3. b

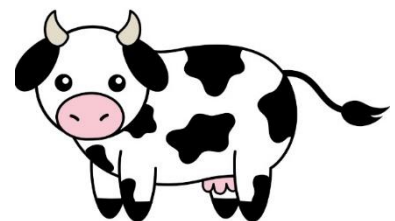
Yuri mjav, mjav

Nekega dne smo imeli za kosilo paradižnikovo juho. Jaz je nisem maral, a starša za to nista vedela. Ko sem pojedel eno žlico juhe, sem se spremenil v mačko. Najprej so mi zrastle mačja ušesa, nato dlaka in na koncu še rep. Mama se je zelo prestrašila in se spraševala, kaj se dogaja. Jaz pa sem rekel samo mjav, miijav. Mama je spraševala, kaj naj naredi. Prosil sem jo, naj mi izpolni tri želje. Prva želja je bila, naj takoj skuha špagete. Druga želja je bila, da nikoli več ne skuha paradižnikove juhe. Tretja želja pa je bila, da pospravi mojo sobo in naj se blešči kot nova. Mama je hitro začela kuhati in med tem je pospravila še mojo sobo. Dala me je na mizo, in ko sem pojedel en špaget, sem spet postal Yuri. Mama je bila zelo vesela.

Yuri Jeromel, 3. b

Manca mu, mu

Nekega dne smo za kosilo imeli zeljno juho. Nisem je marala in sem zraven juhe pila mleko. Popila sem veliko mleka in mama mi je rekla, da se bom spremenila v telička. Takoj, ko je to izgovorila, mi je zrasel rep in nato še črno-beli uhlji. Spremenila sem se v telička. Mama je glasno kričala, ko me je videla stati na tleh kot teliček. Začela je zganjati paniko, kaj bo rekel oče, ker sem teliček. Jaz pa sem ji z mirnim glasom rekla, da naj me pelje na balkon in naredi češnjevo pito. Mama je hitro zamesila za češnjevo pito in še toplo dala na mizo ter me poklicala. Ko sem pojedla prvi grizljaj, sem se spremenila nazaj v Manco. Mama si je oddahnila. Bila je zelo vesela, ker sem postala spet Manca. Obljubila mi je, da mi nikoli več ne bo skuhala zeljne juhe.

Manca Praprotnik, 3. b

V Grafenauerjevi pesniški zbirki Skrivnosti se prepletajo različni pojmi, kot so lepota, svoboda, strast, življenje, čas ... Osmošolci so med temi pojmi izbirali in nastale so krasne pesmi.

JAZ

Jaz sem jaz
in sedaj vidiš
moj pravi obraz.
Toda, kdo sem jaz?

Včasih me vidiš
kot pravi poraz,
toda to ni
moj resničen obraz.

Vendar jaz se ne vdam
in se naproti ciljem podam,
skrivnosti nikoli ne izdam,
jih vedno v sebi skrite imam.

Želja privre na dan,
ki sledila mi je iz sanj.
Zato zapomni si, kdo sem jaz,
ker le-to je moj resnični obraz.

Zara, Gaja, Nina, Zala

PLES

Strast potrebna je za ples,
da le-ta dober je zares.
Oder dom plesalca je,
tam čarovnija zgodi se.

Letni časi vsi primerni so za ples,
ki odžene ves mladostni stres.
Z njim črne misli prepodimo,
urno po podu zletimo in k plesu pohitimo.

V vsakem od nas skriva se talent,
glasba naš je dirigent.
Skupaj imamo se lepo,
v mislih ali kar tako.

Sonja Pačnik, Neža Kunc

JA(H)Z

Jaz sem Jure,
ki na travniku podi kure.
Doma imamo kmetijo
in bike, ki krave podijo.

Vsako leto seno sušimo,
jaz in prijatelji za računalnikom sedimo.
Ko pride zadnja košnja na plan,
sem pa jaz Jure bolan.

Jaz hodim v glasbeno šolo,
doma pa vozim karjolo.
V šoli dobivam cveke,
doma pobiram kurje dreke.

Ko pride zima,
je to zame prava milina.
Oče pije žganje,
jaz pa grem na zimsko spanje.

Pat(h)rik, G(h)rega, A(h)len

LEPOTA

Lepota zunanja je golota.
Vitka kakor sosedova ritka.
Nespregledljiva, za vsakega zapeljiva,
kot Afrodita lepote boginja.

Ustnice rdeče kot vino z brajde cveteče.
Oči, ki v temi vidijo vse poti,
da do svoje ljubezni lahko prileti
in kot cvet zacveti.

Aleš Merzdovnik, David Trost,
Tilen Žolger

Pri pouku slovenščine so učenci razmišljali o Kettejevi misli »Življenje je sovraštvo, večni boj!«. Nekaj jih objavljamo.

Nekateri imajo bolj srečno življenje, nekateri manj. A mislim, da prav vsak pride enkrat do neke točke v življenju, ko se vpraša, zakaj ravno jaz ali zakaj ravno meni. Ob izgubi bližnjega, pri prepirih ali kakšni drugi manj prijetni situaciji se poglobimo v drug svet in začnemo razmišljati, zakaj se je to pripetilo ravno nam. Velikokrat smo tudi žalostni in potrti. Takrat je najbolje, da se obrnemo na nekoga, ki mu zaupamo in nam je blizu. Velikokrat pomaga pogovor, a še vedno tu in tam pridejo na plan spomini, ki nas užalostijo. Takrat se moramo, tako kot v veliko drugih trenutkih v življenju, boriti z žalostjo in nesrečo. Veliko kdo ima takrat tudi obdobja, ko ne ve, kako naprej, ne ve, kako bi se pobral, nima več zastavljenih ciljev. Takrat se mora človek boriti, premagati žalost, sovraštvo ali druga negativna čustva, se pobrati in iti naprej. V življenju so vzponi in padci. Vzponi ti naj dajo zagon za še boljše nadaljevanje, padci pa naj ti pomagajo, da se boš še bolj trudil in boril za to, kar želiš doseči. Dobre stvari ne pridejo same od sebe, pač pa se je zanje treba boriti.

Tjaša Penica, 9. a

Ali je življenje sovraštvo in večni boj? Kaj sploh je življenje? Kdaj te življenje začne sovražiti? Kdaj ti začneš sovražiti življenje?

Na ta vprašanja sama ne znam odgovoriti, saj ne poznam Kettejevega življenja in mišljenja. Ne vem, na kakšen način je živel, kakšni ljudje so ga obkrožali in kakšen je bil svet takrat, zato se tudi ne morem postaviti v njegovo kožo.

S Kettejem se le delno strinjam, saj menim, da je življenje ljubezen in ne sovraštvo. Mislim, da se brez ljubezni ne da živeti pravega življenja. Življenje pa te tudi ne more sovražiti, sovražiš ga lahko le sam.

Življenje je večni boj. Vsi se strinjamo, da se je treba celo življenje boriti že od samega začetka, ne smemo odnehati že pri prvi oviri. Vedno moramo vztrajati do konca. Kajti lažje je obupati, dvigniti roke in se predati, kot pa se boriti ter vztrajati. Lažje je sovražiti kot ljubiti. In mogoče je tudi Kette zasovražil življenje in se nehal boriti.

Ines Marhat, 9. a

Da je življenje sovraštvo, večni boj, je res, a ne vedno. Lahko si ga naredimo lepega, srečnega in mirnega ter brez večnega boja. V življenju se borimo za marsikaj, dobro službo, šolo, denar, ljubezen, tudi za preživetje. Lahko bi tudi rekli, da je življenje en sam velik boj, ker kot že vemo, življenje ni rožnato in verjetno tudi nikoli ne bo. Borimo pa se ne samo za zunanje stvari pač pa tudi za notranje oziroma stvari, ki se dogajajo v nas, naša občutja. Na primer, ko smo žalostni ali jezni, hočemo na zunaj delovati veseli, srečni ter se borimo z našimi občutji, da bi si narisali nasmešek na obraz.

To, da pa je življenje sovraštvo, pa tudi velja. Večkrat imamo trenutke, ko preprosto sovražimo življenje in vse kar pride z njim ali pa smo tako nesrečni, da se nam življenje ne zdi več zabavno in ga zasovražimo.

Jaz mislim, da v življenju boja ne bo zmanjkalo in včasih je to tudi dobro, kajti boriti se moramo, da dosežemo tisti cilj, ki ga hočemo.

Ana Vidovič, 9. r

Skozi življenje se vedno bojujemo za svoje cilje. V življenju ni vedno lahko, saj je na poti veliko ovir do cilja, ki smo si ga zastavili. Če svojih ciljev ne dosežemo, ugotovimo, da smo vložili premalo truda. Nekateri se takoj sprijaznijo in se prepustijo usodi. Spoznamo pa, da se moramo drugič bolj potruditi in za ta naš cilj vložiti več truda. Ko nam nekaj uspe, postanemo bolj samozavestni in pozitivni. Bojujemo se tudi za denar. Zadnje čase je vse več revnih ljudi, bogataši pa na račun revnih bogatijo. Razvoj in oblikovanje osebnosti sta zelo odvisna od sveta, v katerem živimo. Bolezen, revščina, alkohol in neenakopravnost – vse to danes prizadene človeka. Življenje se je v zadnjem času močno spremenilo. Nekatere stvari so se izboljšale, veliko pa se jih je poslabšalo. Moramo se boriti za boljši svet!

Alja Rader, 9. a

Življenje je lepo, vendar le v taki meri, kot si ga sami naredimo. Velikokrat lahko vplivamo na nekaj, a kdaj pa kdaj tudi ne moremo. Življenje je boj za ljubezen, preživetje in denar. Brez denarja si ne moremo kupiti hrane in tako nam ostane tudi bitka za preživetje. Veliko srečnejši pa smo tudi, če imamo ob sebi nekoga, ki nas spoštuje in nam zaupa.

Nika Priteržnik, 9. a

Kako o prihodnosti razmišljata devetošolec in devetošolka

V življenju večkrat pride do nekakšnih odločitev; malo manj pomembnih in zelo pomembnih. In ko si na pragu odločitve, ki ti bo spremenila življenje, se sprašuješ, če si ubral pravo pot. Ena izmed tako pomembnih odločitev je prišla do mene, ko sem se moral vpisati v srednjo šolo. Ali sem se odločil prav ali ne, bom verjetno vedel ob zaključku le-te. Moj prvi cilj je torej, da bom ne glede ali je bila to prava odločitev ali ne naredil to šolo najbolje, kot bom zmogel. Vpisal sem se na Gimnazijo Slovenj Gradec. V tem obdobju mojega življenja želim početi in preizkusiti vse, kar obstaja na tem svetu. Želim si, da bi se v tem času zaljubil, našel dobre prijatelje, hodil na zabave, poslušal dobre bende, pevce ...

Po končani srednji šoli bom najverjetneje odšel študirat. Kam, še ne vem točno, vendar razmišljam o igri in gledališču ali pa o poslu in ekonomiji. Do zdaj nisem imel možnosti, da bi nastopal na kakšnem večjem odru, tako da upam, da se bom vpisal v kakšen dramski krožek ali dramsko skupino, kjer bom lahko razvijal svoje talente. V prostem času rad igram kontrabas in bas kitaro in upam, da bom na tem področju tudi napredoval. Želim si tudi, da bi imel bend, ki bi ga sestavil skupaj s prijatelji, in s katerim bi mogoče tudi nastopali.

Rad tudi jezdim. In ko jezdim, se počutim zelo sproščenega in svobodnega, odmislim na vse svoje težave, se prepustim vetru in gibom konja. Že od nekdaj imam željo, da bi imel konja. A, ker je za konja potrebno imeti ogromno časa in denarja, je to zame zaenkrat še nemogoče.

Menim, da je družina na prvem mestu, zato si želim, da bi našel sorodno dušo, s katero bi si ustvaril družino. Imel bi tudi otroke, če bo le-to mogoče. Koliko, pa se bojim ugotavljati. Želim si tudi, da bi ohranil dober odnos s starši, bratom in sestro, kajti oni mi vedno stojijo ob strani. Čeprav bi se včasih najraje odselil od njih, mi v končni fazi želijo le dobro ... verjetno.

Želim si živeti v kraju, kjer se bom počutil sproščenega in bom tam tudi užival. Verjetno bo to nekje v Sloveniji, čeprav me mika, da bi odšel živeti v tujino. Nekam, kjer uživajo ob vročem soncu vse leto, npr. Novo Zelandijo. Če bi koga vprašali, koliko denarja si želi, verjamem, da bi skoraj vsak odgovoril milijon ali več, ampak denar ne bo spremenil dejstva, ali si ti srečen ali ne. Seveda si ga želim tudi jaz, a denar pride s trdim delom, tako da upam, da bom imel toliko denarja, da bom lahko zadovoljil svoje potrebe. Želim si, da bi ostal zdrav in imel čim manj poškodb, kajti nobenega od načrtov ne bom mogel uresničiti, če ne bom zdrav. Torej, izogibal se bom alkoholu, cigaretam in se poskušal čim bolj zdravo prehranjevati.

Ko odhajam iz osnovne šole, se počutim olajšanega, kajti osnovna šola je skozi leta postala malce ... precej dolgočasna, tako da se veselim vstopa v srednjo šolo. Ne smem pa pozabiti, da mi je »osnovna šola« dala daleč največ, kar bi mi lahko. Učitelji v njej so me naučili brati, pisati, računati, pravilno govoriti in še veliko drugih osnovnih stvari. In zato sem hvaležen vsem učiteljem, ki so si prizadevali, da mi predajo uspešno mero znanja. Čeprav sem morda bil kdaj jezen na katerega, mi je učitelj hotel dobro. Zelo bom pogrešal to kratko razdaljo med Osnovno šolo Šmartno pri Slovenj Gradcu in mojim domom, kajti zdaj se bom moral voziti več km v drugo šolo. Najbolj bom pogrešal kuharice, ki so me skozi vsa ta leta pridno redile. Pogrešal bom tudi mojo najboljšo učiteljico Tadejo, ki me je zelo navdušila nad jezikom in literaturo. Žalosti pa me, da gremo manj pametni v srednjo šolo, učitelji pa ostanejo v osnovni. Pogrešal bom seveda vse zgodnje ure, prihajanja ob pet čez pol osmo in pa ob pol devetih, a to tradicijo bom nadaljeval tudi v srednji šoli. Bilo je lepo. Zdaj bo pa še lepše. Hvala!

Lucijan Cokan, 9. b

Moje ime je Nejka. Sem učenka devetega razreda Osnovne šole Šmartno pri Slovenj Gradcu. V mesecu marcu sem se odločila za nadaljevanje šolanja v splošni gimnaziji. Zdaj že vem, kaj me zanima in v čem sem dobra, imam pa že tudi želje ter načrte za izobraževanje po opravljeni maturi.

V osnovni šoli sem pridobila veliko znanja in mislim, da sem več kot pripravljena na srednjo šolo. Komaj čakam, da se poslovim od stare šole, v kateri sem devet let presedela za istimi šolskimi klopmi, prebirala iste knjige in se dolgočasila pri istih predmetih v istih učilnicah. Komaj čakam, da spoznam ljudi v širši okolici mojega malega Šmartna, lahko pa rečem, da tudi komaj čakam, da se poslovim od učiteljev, sošolcev in šolanja pri Osnovni šoli Šmartno, ki sem se ga po pravici povedano že pošteno naveličala, tako kot je to pri vsaki stvari v življenju, za katero vemo, da se počasi bliža h koncu.

Pa vendar sem s svojimi sošolci preživela prelepih devet let, polnih veselja in žalosti, duhovitih, nagajivih, smešnih, žalostnih in nerodnih trenutkov. Smeha, pa tudi solz ni manjkalo. In zdaj, po devetih letih, ki smo jih preživeli skupaj, se naše poti razhajajo. Skupaj smo iz majhnih prvošolčkov s čevlji na ježek zrasli v že skoraj odrasle ljudi, ki pa še vedno ne znajo rešiti najmanjše težave brez poseganja učiteljev, ki še vedno ne znajo natakniti copat ali lepo pisati ali pospraviti za sabo ali jesti kulturno ... Skupaj smo se naučili zavezati vezalke, se postaviti zase, stopiti skupaj, izraziti svoje mnenje in v devetih letih se je med nami, četudi to zanikate, spletla trdna vez.

Devet let osnovnega šolanja mi je dalo zelo dobro podlago za naprej predvsem pri predmetih, ki jih nisem preživela v svojem domišljijem svetu, pri predmetih, ki me zanimajo in pri katerih sem resnično, na presenečenje mnogih, poslušala.

Naučila sem se, s kakšnimi težavami se ukvarjajo ekologi na Kitajskem, kako računati s spremenljivkami, kako prepoznavati stavčne člene in še verjetno kup stvari, za katere vem, da mi v življenju ne bodo prišle prav. Pa vendar se v vseh teh letih nisem učila samo za ustna spraševanja, govorne nastope, spise in teste. Pri pouku sem se učila tudi za življenje. Marsikaj, kar sem izvedela, mi je razširilo obzorja in mi dalo misliti, naučila sem se spoštovati ljudi in njihova mnenja, ne glede na to, kakšna so. Učitelji so me naučili, da je treba zaupati vase in v svoje zmožnosti, ker je uspeh tisto, kar pride samo od sebe, če le verjameš.

Na mojo metamorfozo iz zmedene prvošolke brez sprednjih zobkov v dokaj odgovorno devetošolko z ortodontskim aparatom pa so poleg učiteljev, sošolcev in prijateljev močno vplivali tudi moji starši. Poleg učiteljev, s katerimi sem tudi preživela precejšen del svojega časa, sta k moji delavnosti in zagrizenosti za učenje in branje veliko prispevala moja oče in mama. Kdo, če ne onadva, pa bi me spodbujal k učenju in doseganju zastavljenih ciljev? Kdo, če ne onadva, pa bi me naučil, da moram v šolo rada hoditi in jo sprejemati z veliko hvaležnostjo, saj je šola, oh, ta naša ne preveč ljubljena šola, za mnogo otrok velika želja? Kdo, če ne onadva, bi mi pomagal pri uresničevanju načrtov? In kdo, če ne onadva, bi me spodbudil, da postanem nekdo, ki je v svetu sicer majhen, a za svojo družino in prijatelje velik? Najbolj pomembno pa je, da sta mi stala ob strani, ko mi nihče drug ni in verjela vame.

Čeprav sem se za šolanje v določeni srednji šoli odločila sama, pa sta moja oče in mama prispevala k temu, da sem se sploh odločila za sicer neobvezno, a še vedno za moje pojme, nujno potrebno srednješolsko izobraževanje. Za »žrtve« mojega neskončnega spraševanja o stvareh, ki me zanimajo, sem izbrala delavce splošne gimnazije v Slovenj Gradcu. Za ustanovo, med katere stenami bom po končanem štiriletnem šolanju opravljala splošno maturo, sem izbrala splošno gimnazijo v Slovenj Gradcu. Za gimnazijo sem se odločila, saj vem, da mi bo v štirih letih še bolj razširila obzorja pa tudi

zato, ker mi daje najboljšo podlago za fakulteto, ki jo bom izbrala po, upam da, uspešno opravljeni maturi.

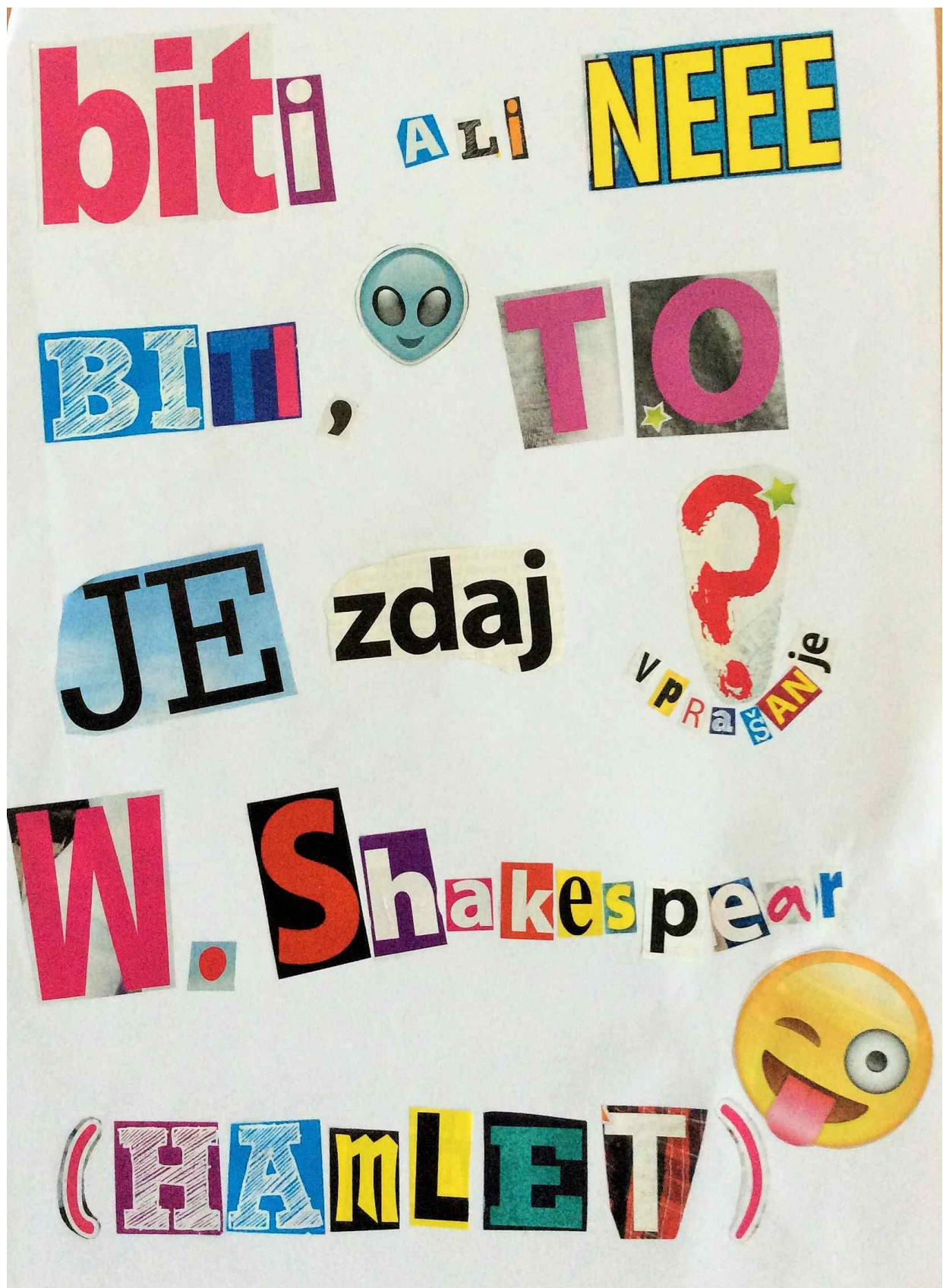
Fakulteta za medicino v Ljubljani, za katero odločitev je padla približno enak čas kot odločitev za srednjo šolo, je naravoslovno naravnana, saj že od malega stremim k spoznavanju narave in človeka v njej. K temu je največ prispeval moj oče, ki me je s svojimi neskončnimi predavanji o rastlinah, živalih in človeku popeljal na pot naravoslovja. Tudi ure, ki jih nisem preživela na čisto drugem planetu, so bile naravoslovno naravnane. Posledično pa so bili uspehi prisotni samo na naravoslovnih tekmovanjih.

In to bo torej konec mojega »šolskega« izobraževanja, neformalno pa sem bom učila še celo življenje. Tako ... Ljudje potrebujemo izobrazbo. Naš naravni nagon se je naučiti, vedeti in uporabiti. Razmišljati in iskati najboljše možne rešitve. Razpravljati, učiti drug drugega in spreminjati ter izboljševati svet. Izobrazba je pomembna, ker se lahko rešitev za svetovno krizo skriva v glavi neizobražene deklice, v glavi neizobraženega dečka pa lahko čaka rešitev za še mnoge probleme modernega sveta. Zato želim pripomoči k temu, da ne bomo samo ljudje v bolj razvitih delih sveta šolani. Zato želim uspeti v izbranem poklicu, ne glede na to, čez koliko ovir bom morala in kolikokrat se bom morala po padcu pobrati in začeti znova. Želim se učiti, da bo moj glas v svetu nekaj veljal. Ker to je zame uspeh. Da vstaneš, stisneš zobe in greš do konca. Da se potrudiš. Da dosežeš zadane cilje. Da odrasteš v trdnega človeka. Da se zavzameš za svoja prepričanja. Da si nekdo, ki lahko z dejanji pripomore k boljšemu svetu. In, da na koncu ni važno ali si v svetu velik ali majhen, če si le ponosen nase ...

Nejka Serušnik, 9. a

Cankar vs Shakespeare

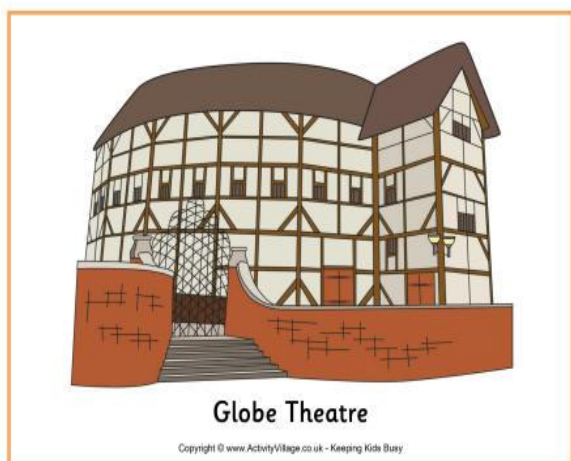

Lorena Jovan, 9. b

»BITI ALI NE BITI?«

Angleški pesnik, dramatik, tudi igralec ... Pogosto imenovan kot angleški narodni poet in po mnenju mnogih eden izmed največjih dramatikov vseh časov. Njegova dela so znana po vsem svetu, njegovo življenje pa je zavito v skrivnost. To leto mineva okroglih 400 let od njegove smrti leta 1616. Že veste, o kom govorim? Je avtor ene največjih ljubezenskih zgodb, Romeo in Julija. To zagotovo poznate. Seveda, govorim o Williamu Shakespearu /Šejkspiru/.

Rodil se je leta 1564 v Stratfordu, umrl naj bi 23. aprila 1616 v istem kraju in bil tu tudi pokopan. V dvajsetih letih je napisal več kot 37 iger, ki so bile zelo dobro sprejete tako na dvoru kot v javnih gledališčih. Napisal je 154 sonetov, nekaj pesmi, od iger pa komedije (*Sen kresne noči*, *Mnogo hrupa za nič*), tragedije (*Hamlet*, *Othello*, *Kralj Lear*) in zgodovinskih igre (*Henry V*, *Richard III*). Njegov besedni zaklad je štel nekje med 17.000 in 34.000 besed, kar je izjemno, saj naj bi imeli današnji izobraženci razpon besed nekje do 15.000. In ravno zaradi tega je imel velik vpliv na današnjo angleščino.

Konec 16. stoletja je skupaj s svojimi poslovnimi partnerji zgradil »open-air« teater na obrežju reke Temze v Londonu, imenovali pa so ga »Globe«. Zanimiva je bila notranja ureditev, saj je bil okrogle oblike, parter pa ni bil pokrit s streho. Oder se je raztezal v parter, tako da so ga gledalci obkrožali s treh strani. Gledališki rekviziti so bili zelo skromni. To Elizabetinsko gledališče si lahko ogledate še dandanes, v kolikor vas pot zanese v London.

Čeprav se že več stoletij pojavlja dvom o Shakespearu kot avtorju njegovih del, so danes literarni zgodovinarji skoraj že soglasni, da njegovo avtorstvo ni sporno. Dejansko je nesmrten, saj 400 let po njegovi smrti njegova dela še vedno živijo in bodo živela še naprej, z njimi pa bo živel tudi Shakespeare.

Pa naj zaključim še z enim njegovih citatov: »Ves svet je oder in mi vsi smo igralci ...« Ja, vse življenje je ena sama igra, a kaj, ko so nekateri preveč dobri igralci ...

V septembru se bomo tudi mi poklonili svetovnemu dramatik in mu tako izrazili veliko spoštovanje ob tej obletnici.

Katja A. Rožič

**"Jaz, bratje, pa vem za domovino in mi vsi jo slutimo."
Ob 140. letnici rojstva Ivana Cankarja**

Svoje sedmošolce sem povprašala, kaj vedo o Cankarju. Njihove odgovore bi lahko povzela z enim samim mnenjem: »O Cankarju vem samo to, da je umrl. In da je bil pisatelj.« Pripisali so mu tudi, da je napisal Finžgarjevo povest Pod svobodnim soncem in Bevkovo Lukec in njegov škorec.

Na vprašanje, kako bi veljalo Cankarja predstaviti šolarjem, da se jim ne bi "zameril" že v osnovnošolskih letih, ni enostavnega odgovora. Profesorica za književnost na Univerzi v Novi Gorici Irena Avsenik Nabergoj predlaga, »da bi se najstnikom literatovo življenje in ustvarjalnost predstavilo prek njegovih del, tudi risb in pisem iz obdobja, ko je bil približno njihovih let, saj je začel ustvarjati že pri 15. letu. Morda bi z večjim zanimanjem brali, kako humorno je opisoval svoj prvi šolski dan, kako se je počutil v šoli, v kakšnih odnosih je bil z učitelji in kakšne težave je imel na primer pri fiziki, iz katere je padel na maturi«.

No, naši devetošolci so letos za domače branje prebrali po dve njegovi črtici iz zbirke Moje življenje. Priznati moram, da niso bili ravno navdušeni. O prebranem so povedali: »Premalo akcije, preveč žalosti, moreče, težko branje je to.« Tudi sama menim, da so za osnovno šolo Cankarjeva dela primerna le za boljše, zahtevnejše bralce.

Cankar je v našem vsakdanjem življenju prisoten na različne načine, zato o Cankarju tokrat malo drugače.

Cankarjev vrh se imenuje priljubljena izletniška vzpetina na **Rožniku**, kjer je Cankar živel sedem let. Tam je postavljen tudi **Cankarjev doprni kip**, na gostinskem pročelju pa je vgrajena spominska plošča. Na Rožniku so odprli tudi **Cankarjevo spominsko sobo**. Torej več kot dovolj, da se kdaj povzpemo na »sveto goro« Ljubljančanov.

Cankarjeva pot poteka od Rožnika do jugozahodnega roba Ljubljane, prek gozdov do Ljubljanskega barja in Vrhnike, njegovega rojstnega kraja. **Na Vrhniki** vodi pot mimo osmih hiš, kjer je stanovala Cankarjeva družina, potem ko je njen s slamo krit dom zgorel. V središču Vrhnike stoji **pisateljev spomenik**.

Vsako leto številni osnovno- in srednješolci tekmujejo v znanju slovenščine za **Cankarjevo priznanje**. Po Cankarju se imenujejo **knjižnica in osnovna šola na Vrhniki**, **Cankarjev dom** ter **Cankarjevo nabrežje v Ljubljani**.

Pošta Slovenije je leta 2001 izdala **znamko z motivom**, ki simbolizira črtico **Skodelica kave**.

Lik pisatelja Ivana Cankarja je bil tudi osnovni motiv na sprednji strani bankovca za **10 000 tolarjev**. To je bil denar, ki smo ga v samostojni Sloveniji uporabljali do uvedbe evra. Vsa večja mesta v Sloveniji imajo **Cankarjevo ulico**. Tudi v Slovenj Gradcu jo imamo.

Tako kot imajo v Sloveniji vsi, ki so danes starejši od 25 let, eno domovino, živeli pa so v dveh državah, tako je tudi **Ivan Cankar, slovenski pisatelj, dramatik in pesnik**, skoraj do konca življenja živel v tedanji Avstro-Ogrski monarhiji, umrl pa v Kraljevini SHS. A že takrat je sanjal o samostojni (zedinjeni) Sloveniji. Kako bi se Ivan Cankar počutil v samostojni državi Sloveniji? Je to domovina, o kateri govori naslov članka?

Petra Škrlovnik, učiteljica slovenščine

Jezikalnica

About our school

I go to Primary School Šmartno, located in Šmartno by Slovenj Gradec. I'm in 7th grade, so that means I've been here for 7 years. The school is quite small compared to others around the world. But that's okay, because you can't get lost. What I like about our school is the area around it. We have a big playground with a big football, volleyball and basketball court. We also have a 'summer' classroom outside, with a lot of trees around it and it's pretty cool. And there's also a big parking and a bus station. It's awesome, I really like it.

The inside of school is quite modern, but some parts are really old. Our parents visited it when they were younger. Walls are usually white with a lot of posters, but in some old classrooms the walls are yellow and dirty and they should be re-painted.

Tjaša Hartman, 7. a

My school is small and nice. School is orange, and orange is my favourite colour. Near the school there is a bus station. Near the bus station is a little car park for teachers. Opposite the school is a playground for little children and football ground for bigger children. Every morning boys play football and girls sit on the school floor and learn English and Geography. Music classroom is smaller than Geography classroom. Our music teacher Miss Kozelj has got the piano and we sing songs while the teacher plays it. We learn music history. In Maths classroom we learn about circles and triangles.

Žuža Bajželj, 7. a

The new building of school looks cool, but the old part of school is boring. I would paint the walls more colourful.

Dejan Mežnarc, 7. a

My school is a small school called Primary School Šmartno pri Slovenj Gradcu. I've been there for seven years, almost eight. The area around the school is good, but not perfect. We have a playground where we play football. I really like the area. But it would be cool to have a bigger playground. When I am at school I have to listen to the teachers and do homework. That's boring. I spend 6 - 8 hours per day at school. I don't like being at school, I hate it. In my ideal school it would be totally different. I would have two to three lessons per day. I wouldn't need to study for any subject. No homework and the students would have a computer room and of course a bigger gym.

Miha Valtl, 7. a

The name of my current school is Primary School Šmartno pri Slovenj Gradcu. I used to live in Maribor but me and my family moved away a while ago. Now it's been 6 months. I got used to the school itself, met a few new friends and had fun, but we are going to move again soon.

If I was able to decide what the school is going to look like, then it would probably look more like home. There would be less students, about 50, and they would all have their own little part of school. Like a small room. They could decorate it on their own and keep their books there. Very similar to a locker, just bigger. The classrooms would probably stay pretty much the same, although each class would only have one classroom. Breaks would last 10 minutes and lessons only 30 minutes. They would start at 9 am and finish at 1 pm. After all lessons students would have lunch and finish their homework in their room. They wouldn't get lots of homework, only basics of what they learnt. Just to revise their lesson.

Although I would change a lot, I also think it's okay just the way it is. School taught me a lot and it's hard to imagine life without it.

Vita Pešić, 7. a

I really like our school, so I wouldn't change it. Because our classrooms are nice, big and bright, the food is nice. I like everything.

Emilija Vrunč, 7. a

Our school is not that big, but we have a lot of different things here. The area near the school is very beautiful. There are many trees, flowers and a big playground. I like this area because it's very beautiful and nice. But it would be nicer if we had a swimming pool and a trampoline, too.

I spend a lot of time in school. I go to school at 7 o'clock and come home at half past one. That's 7

hours per day. I like being at school and being there with my friend. We have really great time together.

In my ideal school we would only have 3 lessons per day and only 7 subjects to study. I would prefer if there were only 6 students in the class. Lessons would begin at 8 o'clock and end at half past ten. I would also want to have a bigger and nicer dining room, a small cafe where you could buy cacao or hot chocolate. And the most important difference would be that there wouldn't be any homework at all.

Maja Cigler Balant, 7. a

It's my seventh year in this school and it almost feels like home. The building itself is big but for three hundred pupils it's really small. The area around the school is beautiful because it has everything a little kid like myself needs: a playground, trees, a lot of flowers, little houses near the road, birds chirping every single day... It's a beautiful place in general, and I love it.

I like being at school because I like spending time with my friends. But sometimes I don't want to go to school because of tests and getting grades in general.

In my ideal school we wouldn't need to show up to school. We would be able to pick the lessons we want to go to. I feel like there are too many pupils in class so there would be a limit for only 5-12 pupils. There would be no grades and there would be an elevator and a slide in the school so there would be no stairs.

Zoja Simetinger, 7. a

V letošnjem šolskem letu smo zopet sodelovali na natečaju za osnovnošolce »Ustvarjajmo v tujem jeziku«, ki ga vsako leto razpiše Gimnazija Velenje v sodelovanju z Zvezo prijateljev mladine. Letošnja tema je bila »Ljubezen v najrazličnejših oblikah« in izpod peresa devetošolke Ines je nastalo prozno besedilo. Ker je daljše, vam v branje ponujamo kratek povzetek in odlomek iz besedila. Ines je bila tudi nagrajena. Čestitamo!!

BOND BETWEEN TRUE SISTERS

This is a story about two sisters who dislike each other when on one normal day at school both of them were put into a new world. A world, where air and sun are blood-red and monsters are roaming around. It appears that no one else but the sisters are able to enter this world so they both join powers and train together to be able to face the awful monsters. Soon, they find out that the monsters are being controlled by a crazy, power-hungry maniac Aiden – their brother. As two sisters learn to truly love each other, they face the monsters and decide to stop their brother and to bring peace back to the world. But within the peace comes sacrifice.

All of a sudden a great pain struck in Katelyn's head. She winced, her eyebrows furrowed tight with pain. She rested her head in her hands and rubbed her temples as she tried to ease the headache. She tried not to gain attention but suddenly her head started spinning and she wanted to vomit.

"Katelyn! Katelyn are you alright?!" she barely heard someone shout as she ran out of the classroom towards the school nurse.

She however stopped on her tracks as the pain suddenly went away. It was like it was never there. Katelyn took a few alarming steps to see whether the pain returns but nothing happened.

"Weird..." she said as she made her way back to the classroom just noticing the air around her.

"Oh my god..." she whispered as she looked around the red air.

Yes. Red air.

Ines Marhat, 9. a

LIMERICK

»In our school
everybody is a fool.
Besides their education,
they have no motivation,
and that's not cool.«

Jan Kreuh, Marko Verčkovnik, Eva Sinreih, Ana Hovnik, 9. r

»There was a man who often forgets,
therefore he has a lot of regrets.
Once he forgot his own head –
he realised he was dead.«

Ana Vidovič, 9. B

»There once was a T-rex named Rudy
And he was looking for his wife Judy.
But Judy was dead
and Rudy lost his bet.
Now Rudy has a wife named Pudy.«

Anja Plantev, 9. A

Dear teachers!

Since I'm not that good at expressing my thoughts orally, I decided to write you all a letter. I believe I'm not the only one who thinks this way, so don't only take this as a letter from me, but from our whole generation. The last 9 years we spent together were a crazy little ride. From the small cute 6-year-olds, we grew into big legends, leaving our long-time second home. You were with us basically every day, so you are a big part of our development. You watched us growing, changing... So thank you. Thank you for all your work, words, knowledge, for your inspiration. Thank you for supporting our first steps, before we go into big world. We will never forget you. Keep up the good work!

P.S.: We hope we didn't make your life too hard.☺

Janica Jeromel, 9. A

Dosežki naših učencev

PRIZNANJA IZ ZNANJ FIZIKE IN LOGIKE

LOGIKA

Na šolskem tekmovanju so bronasto priznanje osvojili naslednji učenci:

6. b Nal Cokan Anika Bricman Maja Verčkovnik	7. a Alen Planinšec Nina Pačnik Sabina Čegovnik	8. a Sabina Čegovnik Grega Konečnik Nina Kresnik
	9. a Tadej Mlinšek Janica Jeromel	9. b Žan Vinarnik Lucijan Cokan Aljaž Lampret

Vita Pešić in Žan Vinarnik sta 17. oktobra 2015 na državnem tekmovanju osvojila SREBRNI PRIZNANJI.

FIZIKA

Bronasta Stefanova priznanja iz znanj fizike so na šolskem tekmovanju osvojili:

8. a Alen Planinšec Nina Kresnik Grega Konečnik	9. a Tadej Mlinšek
--	-----------------------

Na področnem tekmovanju so SREBRNO PRIZNANJE osvojili Alen PLANINŠEC, Nina KRESNIK ter Tadej MLINŠEK in Matic PETRIČ.

ZLATO STEFANOVO PRIZNANJE pa sta na državnem tekmovanju osvojila ALEN PLANINŠEC iz 8. a in TADEJ MLINŠEK iz 9. a.

Vsem učencem iskrene čestitke!

Mentorica, Andreja Žužel

TEKMOVANJE IZ SLADKORNE BOLEZNI

V petek, 16. 10. 2015, je potekalo šolsko tekmovanje iz poznavanja sladkorne bolezni. Udeležili so se ga učenci osmih in devetih razredov.

Bronasto priznanje je osvojilo **10** učencev, in sicer:

Janica Jeromel, Žan Vinarnik, Martin Javornik, Lucijan Cokan, Nejka Serušnik, Natalija Kodrnja, Sabina Čegovnik, Sara Rotovnik, Alen Planinšec in Žan Tramte.

Na državno tekmovanje, ki je bilo 21. 11. 2015 v Murski Soboti, so se uvrstili

Janica Jeromel, Žan Vinarnik in Martin Javornik.

Vsi trije so prejeli **srebrna priznanja.**

Čestitamo!

Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE

V sredo, 21. oktobra 2015, je na šoli potekalo tekmovanje iz biologije za Proteusovo priznanje. Udeležilo se ga je 23 učencev, ki so morali pokazati svoje znanje o **metuljih v Sloveniji.**

Bronasto priznanje je osvojilo **19** učencev, in sicer:

Nejka Serušnik, Alen Planinšec, Nina Kresnik, Natalija Kodrnja, Miha Krevh, Žan Vinarnik, Janica Jeromel, Martin Javornik, Sonja Pačnik, Ana Hovnik, Ana Gradišnik, Larisa Jovan, Ana Vidovič, Nina Pačnik, Maj Prikeržnik, Matic Petrič, Grega Konečnik, Tjaša Penica in Ana Zdovc.

Državnega tekmovanja, ki je potekalo 4. 12. 2015 v Šoštanju, so se udeležili Nejka Serušnik, Alen Planinšec, Nina Kresnik, Natalija Kodrnja, Miha Krevh in Žan Vinarnik.

Srebrno Proteusovo priznanje je uspelo osvojiti Nejki Serušnik.

Iskrene čestitke!

Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ KEMIJE

V ponedeljek, 18. januarja 2015, je potekalo šolsko tekmovanje iz kemije. Udeležilo se ga je 25 učencev osmih in devetih razredov.

Bronasto priznanje je osvojilo **osem** učencev:

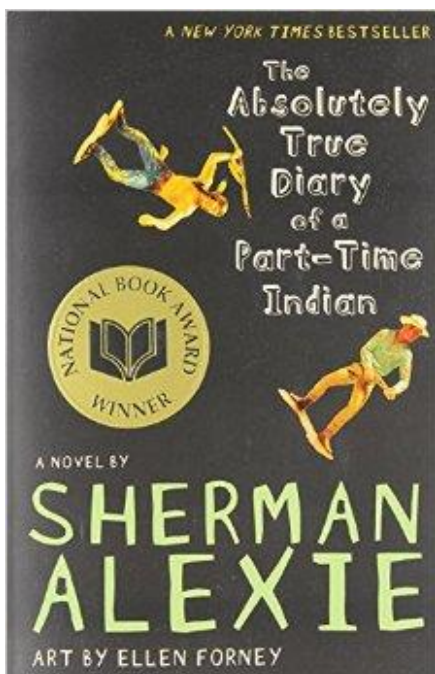
Alen Planinšec in Nina Pačnik iz 8. razreda ter Žan Vinarnik, Tadej Mlinšek, Nejka Serušnik, Janica Jeromel, Matic Petrič in Elizabeta Vrunč iz 9. razreda.

Na državnem tekmovanju, ki je potekalo 2. aprila 2016 v Dravogradu, so **Tadej Mlinšek, Žan Vinarnik in Alen Planinšec** dosegli odlične rezultate in prejeli **srebrna Preglova priznanja**.

Iskrene čestitke vsem dobitnikom priznanj!

Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE

V 9. razredu tekmovanje iz angleškega jezika poteka na treh ravneh, šolski, regijski in državni. Bronasto priznanje sta prejeli učenki 9. a, Janica Jeromel in Nejka Serušnik, ter učenci 9. b, Ana Vidovič, Žan Vinarnik in Ines Marhat.

Za regijsko raven so morali prebrati knjigo *The Absolutely True Diary Of A Part-Time Indian*, Shermana Alexiea. Žan Vinarnik je knjigo dodobra preučil, saj je osvojil srebrno priznanje in do uvrstitve na državno tekmovanje mu je zmanjkalo čisto malo.

V 8. razredu pa je tekmovanje le dvostopenjsko, torej šolsko in državno. Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju je dobila Sabina Čegovnik.

Za dobljena priznanja tekmovalcem iskreno čestitamo!

Manja Mulec

Branje in tekmovanje za Cankarjevo priznanje

Tema letošnjega tekmovanja je bila **Domovina med platnicami**. Ne vem, če je lahko kako še lepše izraziti spoštovanje do domovine kot tako, da navdušimo mlade, da berejo slovenske knjige – klasične in sodobne.

Drugo- in tretješolci so brali pravljico **Ele Peroci, Moj dežnik je lahko balon**, četrto- in petošolci **Pavčkovega Jurija Murija po Sloveniji**, šesto- in sedmošolci **Seliškarjevo Bratovščino Sinjega galeba** ter **Novakovo Grajski strah**, osmo- ter devetošolci pa **Kranjčevo povest o dobrih ljudeh in Štefanečevo »Punk čarovnico«**.

Letos se je šolskega tekmovanja udeležilo 70 učencev, ki so dosegli naslednje rezultate.

RAZRED	MENTORJI	ŠTEVILO BRALCEV /TEKMOVALCEV	ŠTEVILO DOBITNIKOV BRONASTIH PRIZNANJ
2. RAZRED	Lilijana in Matjaž Pelc	11	5
3. RAZRED	Anita Prikeržnik in Marija Zaljuberšek Friškovec	14	5
4. RAZRED	Mateja Turičnik	13	5
5. RAZRED	Mateja Turičnik	8	3
6. RAZRED	Tadeja Germadnik Modrej	11	4
7. RAZRED	Tadeja Germadnik Modrej	5	3
8. RAZRED	Petra Škrlovnik	3	1
9. RAZRED	Petra Škrlovnik	5	2

Področnega tekmovanja, ki je bilo na Ravnah na Koroškem 21. 1. 2016, sta se udeležila osmošolka **Nina Pačnik** in devetošolec **Tadej Mlinšek**. Oba sta dosegla **srebrno Cankarjevo priznanje**.

Tudi letos smo imeli vsi skupaj nekaj dodatnega dela – upam pa, da tudi veselja – s pripravo tekmovalk in tekmovalcev ter nujnimi in neizogibnimi dolžnostmi, ki spremljajo tekmovanje: s popravljanjem spisov oz. esejev, usklajevanjem ocen, vnašanjem rezultatov ...

Da je Cankarjevo tekmovanje pomembna oblika razvijanja bralne zmožnosti od drugega razreda osnovne šole do zadnjega letnika gimnazije, najbrž nima smisla dokazovati; tekmovanje spodbuja tako motivacijo za branje zahtevnejše književnosti kot izražanje utemeljenega vrednotenja izbranih besedil.

Zdi se, da tekmovanje nagovarja vedno večje število mladih bralk in bralcev – njihovih mentorjev pa tudi. Brez strokovno odgovornega in zavzetega sodelovanja mentorjev namreč tekmovanja ni mogoče izpeljati!

S pomočjo dr. Igorja Saksida, predsednika Državne komisije, zapisala Petra Škrlovnik.

ŠOLSKO IN DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE

17. marca smo na naši šoli izvedli šolsko tekmovanje iz matematike - KENGURU 2016. Tekmovalo je **156** učencev od 1. do 9. razreda.

Bronasto Vegovo priznanje je skupaj osvojilo 54 učencev, in sicer:

1. razred	11 učencev
2. razred	11 učencev
3. razred	8 učencev
4. razred	5 učencev
5. razred	4 učenci
6. razred	4 učenci
7. razred	3 učenci
8. razred	4 učenci
9. razred	4 učenci

Najuspešnejši učenci od 5. do 9. razreda so se uvrstili na državno tekmovanje za Vegovo priznanje, ki je bilo 16. aprila na OŠ Brezno-Podvelka.

Našo šolo so na državnem tekmovanju zastopali:

Tadej Mlinšek, 9. a
Martin Javornik, 9. b
Alen Planinšec, 8. a
Vita Pešič, 7. a
Karin Kremžar, 5. a
Hana Šaloven, 5. a

Vsi učenci, ki so se uvrstili na državno tekmovanje so osvojili priznanja. **Srebrna Vegova priznanja** na državnem tekmovanju so prejeli:

Tadej Mlinšek, 9. a

Karin Kremžar, 5. a

Martin Javornik, 9. b

Hana Šaloven, 5. a

Vita Pešič, 7. a

Visoko znanje pa je na državnem tekmovanju pokazal Alen Planinšec iz 8. razreda in osvojil zlato Vegovo priznanje.

V letošnjem šolskem letu je glede tekmovanja iz matematike nekaj novosti:

- področnega tekmovanja ni več,
- najuspešnejši učenci na šolskem tekmovanju se uvrstijo na državno tekmovanje,
- na državno tekmovanje se lahko uvrstijo učenci od 5. do 9. razreda.

Vsem učencem, ki ste osvojili priznanja, čestitamo.

Majda Borovnik,
učiteljica matematike

Rezultati športnih tekmovanj v šolskem letu 2015/2016

ATLETIKA EKIPNO – 24. 9. 2015

- ❖ **dečki – odpadlo zaradi dežja** (Alen Cokan, Matevž Hovnik, Martin Javornik, Grega Konečnik, Miha Kresnik, Aljaž Lampret, Tadej Mlinšek, Matic Petrič, Alen Planinšec, Maj Prikeržnik, Luka Strel, Marko Večkovnik, Žan Vinarnik, Lan Zorman, Miha Valtl)
- ❖ **deklice - odpadlo zaradi dežja** (Tjaša Hartman, Ana Hovnik, Zala Katarina Hovnik, Janica Jeromel, Larisa Jovan, Zala Kamenik, Manca Lampret, Karin Lovenjak, Sonja Pačnik, Tjaša Penica, Hana Praprotnik, Nika Priteržnik, Neža Rotovnik, Sara Rotovnik, Nejka Serušnik, Elizabeta Vrunč, Emilija Vrunč)

KOŠARKA OBČINSKO – 16. 11. 2015

- ❖ **dečki letnik 2001 in mlajši - 3. mesto** (Luka Strel, Maj Prikeržnik, Matevž Hovnik, Lucijan Cokan, Blaž Ovnič, Miha Valtl, Martin Javornik, Aljaž Lampret, Alen Cokan, Alen Planinšec)

ODBOJKA OBČINSKO – 30. 11. 2015

- ❖ **dečki letnik 2001 in mlajši – 3. mesto** (Žan Vinarnik, Matevž Hovnik, Aljaž Lampret, Matic Petrič, Martin Javornik, Črt Jamniker Krevh, Alen Cokan, Maj Prikeržnik)

ODBOJKA OBČINSKO – 1. 12. 2015

- ❖ **deklice letnik 2001 in mlajše – 4. mesto** (Zala Katarina Hovnik, Janica Jeromel, Larisa Jovan, Manca Lampret, Tjaša Penica, Lorena Jovan, Nika Priteržnik)

ROKOMET OBČINSKO – 3. 12. 2015

- ❖ **deklice letnik 2001 in mlajše – 1. mesto** (Zala Katarina Hovnik, Ana Gradišnik, Larisa Jovan, Manca Lampret, Tjaša Penica, Anja Plantev, Nika Priteržnik, Zara Pačnik, Emilija Vrunč, Neža Rotovnik, Sara Rotovnik)

ROKOMET ČETRTFINALE DRŽAVNO – 1. 2. 2016

- ❖ **deklice letnik 2001 in mlajše – 3. mesto** (Zala Katarina Hovnik, Zala Polovšak, Larisa Jovan, Manca Lampret, Tjaša Penica, Anja Plantev, Nika Priteržnik, Zara Pačnik, Emilija Vrunč, Neža Rotovnik, Sara Rotovnik, Zala Kamenik)

ROKOMET OBČINSKO – 3. 12. 2015

- ❖ **dečki letnik 2001 in mlajši – 2. mesto** (Luka Strel, Maj Prikeržnik, Matevž Hovnik, Žan Vinarnik, Jan Kreuh, Martin Javornik, Aljaž Lampret, Alen Cokan)

MALA KOŠARKA OBČINSKO – 2. 2. 2016

- ❖ **dečki in deklice letnik 2003 in mlajši – 3. mesto** (Blaž Ovnič, Manca Lampret, Sašo Pungartnik, Bor Pogorelčnik, Nal Cokan, Nik Krevh, Miha Valtl, Gašper Kamenik, Klemen Kovač, Filip Oiclj, Matevž Serušnik, Domen Strmčnik)

NOGOMET OBČINSKO – 24. 11. 2015

- ❖ **dečki letnik 2001 in mlajši – 3. mesto** (Luka Strel, Matevž Hovnik, Aljaž Lampret, Matic Petrič, Martin Javornik, Jan Kreuh, Črt Jamnik, Krevh, Alen Cokan)

BADMINTON PODROČNO – 19. 1. 2016

- ❖ **dečki** (Žan Vinarnik – **2. mesto**, Martin Javornik – **4. mesto**, Žan Tramte – **5. mesto**, Nejc Petrič – **4. mesto**, Lovro Jovan – **2. mesto**)

BADMINTON PODROČNO – 19. 1. 2016

- ❖ **deklice** (Larisa Jovan – **3. mesto**, Lorena Jovan – **2. mesto**, Katarina Golouh – **1. mesto**, Manca Lampret – **1. mesto**)

TEK ZA ZDRAVJE IN SMEH po mestnih ulicah Slovenj Gradca – 9. 4. 2016 odpadlo zaradi dežja

ATLETSKI ČETVERBOJ ŠOLSKO

- ❖ **deklice 9. razred** (Elizabeta Vrunč – **1. mesto**, Nika Priteržnik – **2. mesto**, Tjaša Penica – **3. mesto**)
- ❖ **dečki 9. razred** (Jan Kreuh – **1. mesto**, Lan Zorman – **2. mesto**, Miha Kresnik – **3. mesto**)

ŠOLSKI PLESNI FESTIVAL PODROČNO – 25. 4. 2016

- ❖ **deklice 4.–6. razred** (Alja Kotnik, Popič Valentina – **6. mesto**)
- ❖ **deklice 7.–9. razred** (Janica Jeromel, Ana Zdovc – **7. mesto**)

ATLETIKA POSAMIČNO PODROČNO TEKMOVANJE – 23. 5. 2016

- ❖ **dečki mlajši** (Adam Kac – daljina 8. mesto, Miha Valtl – vorteks 2. mesto, Sašo Pungartnik – vorteks 12. mesto, Lovro Slemenjak – vorteks 13. mesto, Filip Oiclj – 300m 6. mesto, Jakob Drevenšek – višina 4. mesto)
- ❖ **učenke mlajše** (Neža Rošar – vorteks 8. mesto, Ana Neža Naglič – vorteks 10. mesto, Barbara Bastl – vorteks 14. mesto, Zala Kamenik – 60m 3. mesto, Hana Šaloven – 60m 9. mesto, Nastja Šumah – 60m 13. mesto, Emilija Vrunč – daljina 2. mesto, Tjaša Hartman – višina 3. mesto, Maja Cigler Balant – višina 4. mesto, Manca Lampret – 300m 1. mesto, Tjaša Mori – 300m 5. mesto, Lara Šaloven – 8. mesto, Lana Julija Konečnik – 600m 9. mesto)
- ❖ **dečki starejši** (Lucijan Cokan – 60m 14. mesto, Martin Javornik – 60m 17. mesto, Tadej Mlinšek – višina 4. mesto, Leon Rajšter – višina 8. mesto, Lan Zorman – daljina 1. mesto, Alen Planinšec – daljina 5. mesto, Matevž Hovnik – 300m 6. mesto, David Goličnik – 300m 12. mesto, Miha Kresnik – vorteks 1. mesto)
- ❖ **učenke starejše** (Zala Katarina Hovnik – 60m 1. mesto, Kaja Kotnik – 60m 9. mesto, Gaja Kotnik – 60m 13. mesto, Nika Priteržnik – vorteks 1. mesto, Neža Rotovnik – vorteks 11. mesto, Nina Kresnik – 300m 9. mesto, Tjaša Penica – daljina 1. mesto, Elizabeta Vrunč – daljina 8. mesto, Sonja Pačnik – daljina 11. mesto, štafeta 4x100m (Elizabeta Vrunč, Zala Kamenik, Manca Lampret, Zala Katarina Hovnik) 3. mesto, štafeta 4x100m (Gaja Kotnik, Kaja Kotnik, Tjapa Penica, Emilija Vrunč) 8. mesto)

ATLETIKA POSAMIČNO DRŽAVNO FINALE – 8. 6. 2016, Koper

mlajši učenci: Miha Valtl – vorteks

starejše učenke: Zala Katarina Hovnik – 60m, Nika Priteržnik – vorteks

starejši učenci: Miha Kresnik – vorteks

ŠPORTNO PLEZANJE DRŽAVNO:

- ❖ **31. 3. 2016 vzhod** (Jakob Drevenšek – **4. mesto**; Neža Rošar – **19. mesto**; Eva Perše – **32. mesto**; Zala Kamenik – **8. mesto**; Denis Trost – **7. mesto**)
- ❖ **9. 4. 2016 finale** (Jakob Drevenšek – **4. mesto**; Zala Kamenik – **12. mesto**;))

Napitki za vroče dni

Sonce že močno pripeka, zato je kot nalašč, da si privoščite osvežilni napitek, ki vas bo odžejal in okrepčal. Ste vedeli, da bi moral človek v poletnih mesecih spiti kar dva litra in pol vode? Če boste popili premalo tekočine, se zna zgoditi, da vas bodo pestili glavobol, utrujenost, slabo počutje, pride pa lahko celo do dehidracije. Zato v vročih dneh poskrbite, da boste imeli osvežilno pijačo zmeraj pri roki.

Zeliščni napitki

Zelišča ne pridejo prav samo v času kihanja in zamašenih nosov v zimskem času. Zeliščne čaje, ki se nam najbolj priležejo v hladnih mesecih lahko poleti zamenjajo osvežilni zeliščni napitki, ki vas bodo poživili ali umirili. Okusni brezalkoholni napitki iz poprove mete bodo na vas delovali stimulatивно, napitek iz melise pa vas bo pomiril. Odličen za poletni čas je npr. tudi bezgov sirup, ki vas bo prijetno osvežil, le postrezite ga z ohlajeno vodo in kocko ledu, poleg pa lahko dodate še malo soka sveže iztisnjene limone!

Sadne pijače

Sadni napitki so izjemno osvežilni, hkrati pa imajo tudi poln okus. Najpogosteje so narejeni iz svežega sadja, vode in ledu. Barvna paleta sadja prinaša neskončno možnosti za popolno poletno osvežitev: nekateri prisegate na limonade, pomarančni sok, drugi na krepilne smoothije ... Pustite domišljiji svojo pot in si sestavite lastno sadno pijačo, ki vam bo pisana na kožo!

Voda

Najboljša izbira za žejo. Priporočamo, da pijete svežo vodo. Njeno kakovost lahko z uporabo vrčkov za filtracijo še izboljšate. Filtri odstranijo nevarne in škodljive snovi, hkrati pa se izboljša okus vode.

Vir: Nasveti (2013)

Poskusite pripraviti ta osvežilni napitek, za katerega potrebujete le 3 minute.

Sestavine:

- 1 velika banana, olupljena in narezana na 1 cm debele krahle
- 2 olupljena kivija in razrezana na štiri dele
- 1/2 skodelice olupljenega in razrezanega manga
- 1/2 skodelice olupljene in razrezane papaje
- 1 skodelica sveže iztisnjenega pomarančnega soka
- 3 kocke ledu

Priprava:

Vse sestavine v mešalniku dobro premešamo dokler ni lepo tekoče.

Ste rešili križanki iz prejšnje številke?

Mi smo jih in tudi obljubo držimo. Smo rekli, da bodo rešitve v tej številki.

KRIŽANKA O SLOVENIJI

Vodoravno:

1 – IDRIJA

3 – SAVA

4 – ALPE

5 – NOVO

6 – LJ

8 – KOPER

Navpično:

2 – VELENJE

9 – JADRANSKO

7 – EMONA

KRIŽANKA S PREDMETI

1 – DEŽNIK

2 – DREVO

3 – KOVČEK

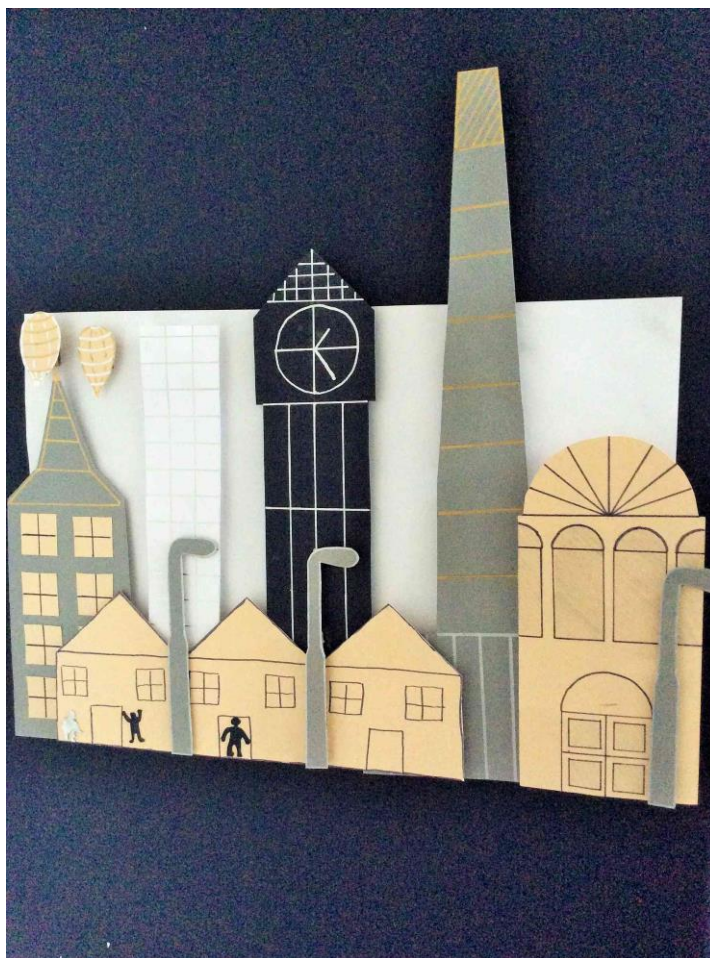
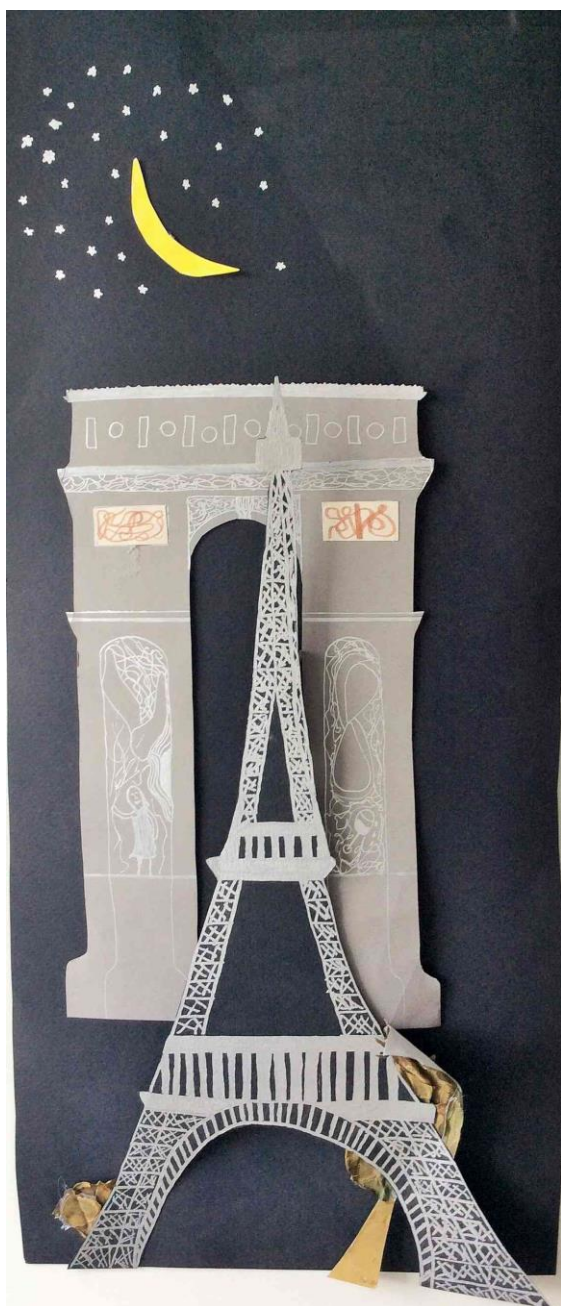
4 – KLADIVO

5 – OKO

6 – ŠKARJE

7 – ŠAL

8 – JAJCE

KATARINA VOVK, 3.b

TIMOTEJ POTOČNIK, 3.b

JURIJ STRMCNIK, 3.b

ANEJ PLEVNİK, 3.b

AŽBE KUNC, 3.b

ANŽE URŠEJ, 3.b

NIK TAŠIČ, 3.b

MANCA STOPAR, 3.b

NAJA POGOREVC, 3.b

NAJ REJAVČ, 3.b

AJLA HALILOVIČ, 3.b

LOVRO JOVAN, 3.b

